

FRITS

Door Luc KERKHOF

Personages:

(6 dames & 4 heren)

ROMAIN : 45, herenboer
MADELEINE : 40, zijn vrouw
SILVIA : 25, hun dochter
MARIE-CLAIRE : 25, zijn secretaresse
ROSETTE : 35, zijn meid
CHAREL : 60, stalmeester
ALEX : 30, dierenarts
BETTE : 65, logée
DELLE : 65, logée
FILIP : 25, verloofde van Silvia

Decor:

Rijkelijke woonkamer. Links midden; deur naar hall. Fond centrum; ruime opening waarlangs men links naar keuken en tuin kan en waarlangs men rechts naar de slaapkamers kan. Rechts achter; deur waarop een bordje met de letters 'BUREEL'. Verder staat er een tafel met stoelen, een salon, een bar en enkele kasten met de nodige accessoires. Fond tegen de muur hangt een memobordje. Er ligt vloerbekleding. Naast de deuropening staat een doos waarin verschillende witte pluchen pantoffels liggen.

EERSTE BEDRIJF

MAANDAG VOORMIDDAG

(Rosette stoft af met plumeau. De radio speelt marsmuziek. Rosette waant zich een tamboer-majoor en gebruikt haar plumeau als bâton. Ze marcheert van links naar rechts door de kamer. Plots staat Madeleine achter haar. Ze zet de radio uit. Rosette schrikt en werkt dan ernstig verder)

MADELEINE: Is meneer nog niet wakker?

ROSETTE: Wakker dat weet ik niet, maar beneden is hij nog in geen geval, madame.

MADELEINE: Als meneer beneden is dan stuurt ge hem onmiddellijk naar de keuken! Begrepen?

ROSETTE: Ja madame.

(Madeleine af naar keuken. Rosette maakt met haar plumeau een gebaar van 'de boom in')

ROSETTE: (imiteert zeer snel) Als meneer beneden is dan stuurt ge hem onmiddellijk naar de keuken. Begrepen? Als meneer beneden is dan...

(inmiddels staat Madeleine weer achter haar. Plots merkt Rosette haar en schrikt niet weinig)

ROSETTE: (speelt boos tegen een accessoire) En nu blijft ge staan hé! Begrepen!

MADELEINE: Is er iets, Rosette?

ROSETTE: Nee madame, maar....

MADELEINE: (onderbreekt) Maar wat...?

ROSETTE: Wel euh... (verzint snel) De stoelen willen niet op hun plaats blijven staan!

MADELEINE: Dan moet ge ze beter opleeren, Rosette!

ROSETTE: De stoelen zijn niet meer als vroeger, madame.

MADELEINE: De meiden ook niet! (af langs keuken)

ROSETTE: (tegen zichzelf) Die denkt zeker dat ik ne robot ben!

(Romain op van slaapkamer. Hij draagt nog een peignoir, monstert de bar, wil zich een cognac inschenken)

ROSETTE: Meneer Romain heeft graag een gat in z'n maag zeker? Ge weet toch dat cognac heel slecht is op nuchtere maag! (schenkt een glas fruitsap in voor hem en kuist dan verder, maar achter haar rug giet Romain het glas leeg in een bloempot, vult het weer met cognac en drinkt. Rosette bekijkt hem)

ROMAIN: (speelt) Zone Looza dat doet deugd hé! Hmmm...!

(Beiden merken nu dat de bloem in de pot plots van haar sokkel valt en knakt)

ROSETTE: De bloemen zijn ook niet meer wat ze geweest zijn!

(Romain laat zich in zetel vallen en doorbladert krant. Rosette kuist verder)

ROSETTE: Och ja...! Meneer Romain, ge moest direct naar de keuken gaan van madame!

ROMAIN: Denkt die nu echt dat ik niks anders te doen heb?

CHAREL: (op langs keuken) Goedemorgen, meneer Romain.

ROMAIN: Dag Charel. (toont hem de krant) Kijk eens beneden rechts! Lees dat eens! Ziet ge al die namen van de winnaars staan?

CHAREL: (leest) Black Friday, Prince of Arabië, Swinging Sultan...! Waarom?

ROMAIN: Omdat dat allemaal kinderen zijn van mijne Frits. Dat is super-kweek. Hebt ge al een ochtendritje met Frits gemaakt, Charel?

CHAREL: Nee meneer.

ROMAIN: Laat 'm maar eens goed lopen. 't Zal 'm deugd doen. Maar pas een beetje op met uzelf. Ge zijt ook niet meer van de jongste. En geef Frits om de twee dagen eens een beetje meer haver. Ik geloof dat hij weer in vorm aan 't komen is. Daar moet binnenkort nog eens iets gaan gebeuren of hij breekt zijne stal af.

CHAREL: Als er een bestelling komt dan zal ik er wel voor zorgen dat 'm scherp staat. (af langs keuken)

ROMAIN: (roept nog na) Charel...! Charel...! Rosette, loop de Charel eens rap achterna en zeg 'm dat hij niet meer over die beek moet springen met Frits!

(Rosette af. Marie-Claire op van bureel en legt enkele formulieren op de krant om ze te laten ondertekenen)

ROMAIN: Marie-Claire, ziet ge niet dat ik het te druk heb.

MARIE-CLAIRE: Ik ook meneer! Sorry.

ROMAIN: (ondertekent) Voilà, en laat me maar gerust nu!

MARIE-CLAIRE: Weet meneer al wanneer Parmentier z'n paard komt laten dekken?

ROMAIN: (Terwijl hij verder leest) Een van de dagen. Hij zal nog wel telefoneren. En mag ik nu eens efkes wakker worden ja? (naar bar en schenkt zich nog een cognac in)

MARIE-CLAIRE: (ad cognac) Wordt ne mens van dat tegenwoordig al wakker?

ROMAIN: De ene mens wordt wakker van cognac en de andere van fruitpap. En dan zijn er nog die heel den dag niet wakker worden!

MARIE-CLAIRE: Ik wil maar zeggen dat cognac niet...

ROMAIN: (onderbreekt) Daar hebt gij geen fluit mee te maken, wat ik drink! Gij als secretaresse hoeft niks anders te doen dan mijn bevelen op te volgen. Verstaan ja...?

(Romain drinkt van borrel, maar als Madeleine binnenkomt verslikt hij zich en proest de cognac uit)

MADELEINE: (tot Romain) Ahwel...? Al zonder naft gevallen zo vroeg op de morgen?

ROMAIN: (met flauw lachje) Dat zou toch kunnen hé!

MADELEINE: (luid) En daar valt niet mee te lachen!

ROMAIN: Maar Madeleine, Cognac moet 's morgens gedronken worden. Daar krijgt ge een zachte huid van. (lachje naar Marie-Claire)

(achter zijn rug giet Madeleine de fles over het hoofd van Romain)

ROMAIN: Maar allé nu...! Gij denkt zeker dat ik een bloempot ben?

MADELEINE: Soms denk ik dat, ja! Een paardenbloem zijt gij! Eentje met een hele kort stengel!

(Romain trekt peignoir dicht)

MADELEINE: Marie-Claire, vanaf nu houdt gij hem in de gaten!

ROMAIN: (protesteert) Maar zij is maar een gewone bediende! Zo lopen er honderdduizend rond!

(Marie-Claire terug naar bureel)

MADELEINE: Marie-Claire kent hare stiel.

ROMAIN: Watte...? Hoe noemt gij dat? Met dat soort gooien ze op elke hoek van de straat naar uwen kop!

MADELEINE: (merkt vuile voetsporen op de vloerbedekking) En wie is hier met vuile voeten binnen gekomen?

ROMAIN: De kabouterkes!

MADELEINE: Romain, hoe dikwijls heb ik u nu al gezegd (toont pantoffels) als er iemand van de stal hier binnenkomt dat die deze witte pantoffels moet aantrekken. Bekijk dat hier eens! Nog erger of de vuilkar is hier gepasseerd!

ROMAIN: Wie trekt nu zoiets aan z'n voeten?

MADELEINE: En als ik u nog ene keer trappeer met een borrel in de hand zo vroeg in de morgen dan zult ge wel eens kunnen verschieten want dan doe ik white spiritus in de fles! Of zijt ge misschien verslaafd aan den drank?

ROMAIN: Cognac is de brandstof der kampioenen.

MADELEINE: En nu naar de keuken dan kunnen we samen ontbijten.

ROMAIN: Ik heb geen honger.

MADELEINE: En ik ga vandaag winkelen.

ROMAIN: Oh ja?

MADELEINE: Ik wil geld.

ROMAIN: Dat heb ik niet.

MADELEINE: Hoe, dat hebt ge niet?

ROMAIN: Gij denkt zeker dat ik een geldautomaat ben?

MADELEINE: Met wie ben ik eigenlijk getrouwd?

ROMAIN: Dat zal ik u eens rap zeggen. Met ne zakenman die weet wat dat 'm wil!

MADELEINE: Dat noem ik geen zakenman. Een echte zakenman die kijkt vooruit in de toekomst. En wat hebt gij als er met Frits iets gebeurd? Niks! Noppes! Waar gaan wij van leven als Frits ne poot breekt?

ROMAIN: Ik heb nog andere paarden.

MADELEINE: Noemt gij dat paarden? Die zijn nog te slecht om bij de beenhouwer tussen de sausissen te bengelen.

ROMAIN: Trouwens, mijne Frits laat me niet in de steek. Maar er moeten klanten

komen met merries. Niet dekken, geen geld. Zo simpel is dat. Gij weet zeker niet dat mijn dekhengst overal bekend is! Tot ver buiten de grenzen. En wie heeft daar voor gezorgd dat dat zo ver gekomen is? Den deze! Uwe Romain! Met deze handen en met deze kop! Dat is niet voor iedereen weggelegd hé! Mijne Frits is zijn gewicht in goud waard.

MADELEINE: Goed, dan verkopen we 'm!

ROMAIN: Daar denk ik nog niet aan!

MADELEINE: Romain, ge verstaat dat niet! Ge hebt vier man aan 't werk staan. Rosette, Marie-Claire, Charel en Alex! Samen met hen moeten wij leven van één paard! Zoiets kan toch niet! Dat begrijpt ge toch!

ROMAIN: Frits is goed verzekerd.

MADELEINE: Dat is geen oplossing.

ROMAIN: En ik heb heel veel goesting om dat mormel van een Marie-Claire te ontslagen. Ge zijt er niks mee!

MADELEINE: Maar allé nu, ge hebt nu eens een goei secretaresse!

ROMAIN: Trouwens, wie heeft haar aangeworven?

MADELEINE: Ik!

ROMAIN: Wel, dan moet gij haar betalen, maar ikke niet!

MADELEINE: Werkt ze voor u of voor mij? (zucht) Gooi de meid dan buiten!

ROMAIN: Rosette...? Nooit van m'n leven. Da's de enige die haar geld waard is.

MADELEINE: Denk er nog maar eens goed over na. Het kan hier niet blijven duren zoals het nu bezig is.

ROMAIN: Wat moet ik dan doen? Op de Grote Markt gaan staan en roepen: (speelt) Heeft er iemand ne merrie staan die wil gedekt worden aan 180.000 frank per beurt. Ze zullen zich bij bosjes komen aanmelden. Niet voor Frits, maar voor mij!

MADELEINE: Gij hebt het hier! (tik met vinger tegen hoofd en af)

ROMAIN: Wacht maar. Deze jongen heeft plannen. Grote plannen! Zo'n ogen gaan ze nog trekken hier!

(Romain zet zich in zetel en leest verder in de krant. Rosette weer op en kuist verder met plumeau. Ze zet radio aan. We horen een zachte slow. Rosette kan niet nalaten om met haar plumeau over het gelaat van Romain te strelen en vervolgens over z'n blote benen. Romain kan zich maar moeilijk bedwingen)

ROMAIN: (zet radio af) Rosette, we moeten oppassen. Seffens komt ons Madeleine hier binnen.

ROSETTE: (masseert z'n schouders) Zoudt gij dat willen?

ROMAIN: Nee maar..., nee maar....! Oh dat doet deugd.

(Rosette houdt abrupt op en kuist verder)

ROMAIN: Waarom doet ge nu niet verder?

ROSETTE: Als ik nu uw secretaresse moest zijn dan deed ik verder, maar ik ben maar een doodgewone meid. En het staat niet dat een meid haar baas graag ziet!

ROMAIN: Maar Rosette, gij zijt voor mij méér dan een meid. Dat weet ge toch!

ROSETTE: Dan wordt het hoogtijd dat ge dat ook eens laat merken.

ROMAIN: Hoe kan ik dat laten merken?

ROSETTE: Benoem mij tot secretaresse, bijvoorbeeld!

ROMAIN: En Marie-Claire dan?

ROSETTE: Smijt ze buiten! Dat hebt ge mij al zo dikwijls beloofd.

ROMAIN: Maar ons Madeleine... (Rosette steekt haar plumeau achter z'n peignoir en streelt met de plumeau over z'n borst) Ons Madeleine.. die... die...! Zeg, dat doet deugd hé! Kunnen we niet eens efkes naar de stallen gaan zoals verleden week?

ROSETTE: Als ge me nù belooft dat ik uw secretaresse wordt!

ROMAIN: Goed! Ik zal doen wat ik kan. Maar denk eraan dat zoiets niet gemakkelijk is.

(Marie-Claire komt plots van bureel. Rosette wil weer verder afstoffen, maar merkt nu dat ze haar plumeau kwijt is. We merken bij Romain dat een deel van de plumeau boven tussen z'n peignoir zit)

ROMAIN: Is er iets, Marie-Claire?

MARIE-CLAIRE: Ja.

ROMAIN: Wat dan?

MARIE-CLAIRE: Daar zit iets tussen uwe peignoir!

(Romain merkt nu de plumeau. Marie-Claire kijkt naar Rosette die snel imiteert alsof ze afstof met de echte plumeau. Hier maakt Romain gebruik van om de plumeau in z'n peignoir weg te moffelen, maar een deel van plumeau komt nu onderaan piepen. Marie-Claire staat perplex)

ROMAIN: Wat is er, Marie-Claire?

MARIE-CLAIRE: Daar komt iets piepen...!

ROMAIN: (merkt plumeau en probeert het ding weg te moffelen) Is er nog iets, Marie-Claire?

MARIE-CLAIRE: Ja. Parmentier heeft getelefoneerd. Hij vraagt of Frits tegen woensdag klaar zal zijn om te dekken.

ROMAIN: Maar dat is overmorgen al!

MARIE-CLAIRE: Natuurlijk.

ROMAIN: (plots opgewekt) Alle hens aan dek! (klapt in z'n handen) Kom dames! Rosette, gij gaat Charel verwittigen. Marie-Claire, gij telefoneert naar Alex.

MARIE-CLAIRE: Die heeft al gebeld dat hij vandaag naar hier zou komen.

ROMAIN: Goed dan.

(Marie-Claire naar bureel. Romain schrijft op het memobordje tegen de muur 'woensdag' en '21 november')

ROMAIN: Leven in de brouwerij, Rosette!

ROSETTE: (teleurgesteld) Daar ben ik vet mee!

ROMAIN: Kom kom!

MADELEINE: (op van keuken) Romain, 't is al 11.00 U en ge loopt hier nog steeds rond in uwe peignoir. Trekt dat nu op iets voor ne zakenman?

ROMAIN: Madeleine, kijk hier eens ne keer! (tikt tegen bordje) Kassa kassa!

MADELEINE: Goed, dan ga ik vandaag zéker winkelen!

ROMAIN: (zingt) Oh Suzanna, wat is het leven wonderschoon... (af naar slaapkamers)

MADELEINE: Is de kamer bijna afgestoft, Rosette?

ROSETTE: Ja madame.

(deurbel rinkelt. Rosette opent. Alex op met dokterstas)

ALEX: (lief naar Madeleine) De morgenstond heeft goud in de mond!

MADELEINE: (plots lief) Goedemorgen Alex.

ROSETTE: (onderbreekt) Meneer Alex, ge moet witte pantoffels aantrekken. Dat geldt voor iedereen. Dus ook voor dierenartsen!

MADELEINE: Rosette, ik wil niet dat ge zo tegen meneer Alex spreekt!

ROSETTE: Madame, daar is afgesproken dat al wie hier binnenkomt witte pantoffels aan z'n voeten moet steken. Trouwens, weet gij wat dat die tapis-plains kost? Ik moet hemel en aarde bewegen om die proper te houden! Weet ge dat?

MADELEINE: Een meid heeft hier niks te beslissen maar mijn bevelen op te volgen. Rosette, laat ons nu even alleen.

(Rosette steekt haar tong uit achter de rug van Madeleine en dan af naar keuken. Madeleine en Alex kussen elkaar. Rosette komt duidelijk aan de deur piepen en gaat er dan vandoor)

ALEX: (lief) Mijn mooie Madeleine!

MADELEINE: Dag lieverd. Ge ziet er goed uit.

ALEX: Zijn we alleen vandaag?

MADELEINE: Nee, Romain is zich aan 't omkleden boven in de slaapkamer.

ALEX: Hebben we tijd om te stoeien?

MADELEINE: Natuurlijk. Voor u heb ik altijd tijd. Dat weet ge toch!

ALEX: Kom, ik moet toch naar de stallen toe om Frits te onderzoeken. Gaat ge mee? Ik word wild van de geur van hooi en stro!

MADELEINE: Met alle plezier, Alex.

(beiden af langs keuken. Romain weer gekleed op van slaapkamers)

ROMAIN: (staart naar memobordje en leest) Woensdag 21 november...! Weeral ne kampioen die binnenkort zal geboren worden.

ROSETTE: (op van keuken) Meneer Romain, ik weet niet of ge 't weet maar ik weet iets dat niemand mag weten! Wilt ge 't weten, meneer Romain?

ROMAIN: Natuurlijk. Ge maakt me nieuwsgierig.

ROSETTE: Weet meneer Romain dat z'n vrouw Madeleine te doen heeft met dat stukske vétérinaire?

ROMAIN: Met Alex? Wie weet dat nog niet?

ROSETTE: Ik heb ze elkaar zien kussen. Daar stonden ze. En ze kusten en niet naast, moet ik zeggen! Ik kreeg er verdorie zelf goesting in.

ROMAIN: Jamaar Rosette, ge moet gij u niet inhouden. (wijst naar z'n lippen) Hier, begin maar! Ik kan daar tegen zenne!

ROSETTE: Ik kan er niet tegen dat twee echtgenoten elkaar bedriegen!

ROMAIN: En wat doen wij dan?

ROSETTE: Zo ver had ik nog niet nagedacht!

ROMAIN: Ik weet dat mijn vrouw een verhouding heeft met hem. Dat weet ik al een hele tijd. Wacht nog efkes en dan zal Romain spreken. En die Alex, pfttt....! Wind voor mij! Ne playboy eerste klas. Als mens een dikke nul, maar als dierenarts...! Onderschat hem niet hé! 't Is tenslotte allemaal voor Frits dat ik hem laat begaan!

ROSETTE: Ik vind dat ge nogal veel doet voor uwe Frits!

ROMAIN: Frits is m'n enige kostwinning. Die is geld waard! Hier se..! (tikt op bordje) Weeral 180.000 patatten! Op vijf minuten verdien ik die! (klapt in z'n handen) En nu begint het grote werk! We zullen Frits een klaarstomen tegen overmorgen. Ze zullen het in Brussel horen knallen. Zeg Rosette, jij zorgt voor verse eieren hé!

ROSETTE: Hoeveel?

ROMAIN: Zoals altijd. Tweehonderd! Als 'm die in z'n kas kan slagen dan zult ge 'm z'n gangen nogal zien gaan!

ROSETTE: Madame gaat deze namiddag winkelen. Kan zij die eieren niet meebrengen van de winkel?

ROMAIN: Oh nee...! Mijne Frits wil geen eieren van batterijkippen. Mijne Frits wil scharreleieren! Gij moet die gaan opkopen bij de mensen hier in de straat. Die rommel van de winkel moet ik niet hebben!

ROSETTE: En dan weeral in m'n benen laten bijten door die straathonden van de burens zeker?

ROMAIN: Rosette, ne mens moet er iets voor over hebben. En veel is nog te weinig voor Frits. Die moet daar met geen prullen voor den dag komen zalle! Want dan blijven de klanten weg. Zeg, ik moet u nog iets laten zien. Maar 't blijft tussen ons hé! Hebt gij vandaag de gazette al gelezen?

ROSETTE: Waarom? Voor de prijs van de eieren zeker?

ROMAIN: (toont artikel in de krant) En wat vindt ge daarvan?

ROSETTE: (bekijkt en leest) Wie is er geïnteresseerd in de dekcapaciteiten van Frits? Hij kan u geven waar u tot op heden enkel maar durfde van dromen! En dit alles tegen een redelijke prijs! Voor eventuele afspraken gelieve u te melden op onderstaand adres en vraag naar Romain! (verrast tot Romain) Maar dat is uw adres!

ROMAIN: Ah ja! Daar heeft den deze weeral voor gezorgd. Maar ons Madeleine mag er niks van weten. Alleen een echte zakenman denkt aan zulke dingen!

ROSETTE: Zeg, Frits is een paard hé en geen machien! Wat gaat gij doen als hier morgen 25 klanten aanbellen?

ROMAIN: Ikke niks! Mijne Frits moet dat doen! Pas op want dat kan 'm hé! Onderschat 'm niet, hé Rosette! De beste dekhengst van heel België! Watte...! Van heel Europa! (haalt diploma uit kast) Hier se, z'n diploma! Reeds 50 keer gedekt! (zet zich neer, nagenietend en voor zich uit starend) Waar is de tijd naartoe?

ROSETTE: (bladert verder in krant, leest) En de patanque? Ons ploeg heeft weeral verloren gisteren.

ROMAIN: (hoort Rosette niet eens) Toen hij nog een veulen was zag ik al dat Frits echt iets voor mij was.

ROSETTE: (verdiept zich in krant) Weeral drie punten op hun kas!

ROMAIN: Ik ben klein begonnen, maar 't was direct de nagel op de kop!

ROSETTE: Een andere schrijver zouden ze moeten hebben. Den deze is veel te

oud. Hij kan niet tellen!

ROMAIN: Frits?

ROSETTE: Nee, de Julien!

ROMAIN: Zo'n testikels heeft die!

ROSETTE: Eenentwintig!

ROMAIN: Nee, maar twee! Ik heb hem de juiste vitaminen gegeven en we zijn in 't circuit gestapt. Direct zaten we in hoge kringen. Tussen het rijk volk en...

ROSETTE: ...de sukkelaars. Daar moeten die op spelen.

ROMAIN: Ja begot, we hebben zeker gespeeld! En hij kan er wat van ook tedju! Dat waren geen vodden. En springen...

ROSETTE: ....van op twee meter!

ROMAIN: Veel verder! Als ik daaraan terugdenk wordt er hier iets wakker. Al van bij de start was hij het gat in....

ROSETTE: Gat, gat...! Hadden ze dat maar dicht gedaan!

ROMAIN: En honderd meter voor de eindstreep had 'm bijna geen adem meer en dan hé...

ROSETTE: ....tien minuten pauze!

ROMAIN: Nee nee, hij liep voort! Wat denkt gij wel? Zo is mijne Frits niet!

ROSETTE: Maar de laatste vijf minuten keerde het spel!

ROMAIN: Keren? Niks keren! Vooruit milledju! Zeg, (bekijkt Rosette) gij kunt daar nogal over meeklappen gij! Ge hebt misschien ook eens meegelopen in een paardenkoers? Rosette....? Rosette....?

ROSETTE: (kijkt verwonderd op) Watte...?

ROMAIN: Hoe watte...? Hebt gij me niet verstaan? Ik ben tegen u bezig zalle!

ROSETTE: En ik tegen u over onze petanqueploeg! Maar dat interesseert u niet hé!

ROMAIN: Kunst nu mijne frak! Petanque...! Ik ben over mijne Frits bezig begot!

ROSETTE: Frits? Wat ken die van petanquen?

ROMAIN: Rosette, ge houdt me voor de zot hé!

ROSETTE: Hoe?

ROMAIN: Ik ben bezig over de jeugd van mijne Frits!

MARIE-CLAIRE: (komt rokend van bureel. Tot Romain) Parmentier is aan den telefoon. Hij vraagt naar u!

(Romain af naar bureel. Rosette en Marie-Claire bekijken elkaar vanuit de hoogte. Rosette kijkt streng. Erger nog als Marie-Claire de as van haar sigaret op de grond doet)

ROSETTE: Wel! Wat zijt gij van zin?

MARIE-CLAIRE: Daar wordt hier toch elke dag gekuist! Dus morgen is dat weg. Als de meid haar werk fatsoenlijk doet tenminste!

ROSETTE: Meid, meid! Zie dat daar staan! Ge doet precies of dat ge beter zijt dan ik!

MARIE-CLAIRE: Dat is ook zo? Ik ben de secretaresse en daar is MIJN bureel!

ROSETTE: En ik ben de meid en heel dit kot is MIJN bureel! En als ge nu nog ene keer de as van die sigaret op den tapis-plains doet dan zal ik die sigaret eens in een van uw neusgaten steken! Wat zeg ik, neusgaten? 't Zijn meer keldergaten! Gij hebt uwe smoel ook niet mee hé!

MARIE-CLAIRE: Oh nee...! En gij dan? Krokot dat ge daar staat!

ROSETTE: Ja, maak me maar uit voor 't vuil van de straat! Doe maar, maar denk eraan dat uw liedje hier bijna is uitgezongen!

MARIE-CLAIRE: Wie vertelt zo'n onzin?

ROSETTE: Ikke! Hoort ge dat niet? Of is hier nog iemand anders aanwezig misschien! Tuttebel dat ge daar staat!

MARIE-CLAIRE: Ik zou wel eens op m'n woorden beginnen letten als ik van u was!

ROSETTE: Gij zijt niet van mij! Gij moogt zelfs mijn hond nog niet zijn want dan steek ik hem in de grond!

(Romain op van bureel. De ruzie gaat verder)

MARIE-CLAIRE: Ge hebt mensen die geboren zijn om 't vuile werk te doen en ge hebt mensen die geboren zijn om keurig werk te doen!

ROSETTE: Wie denkt ge wel dat gij zijt, madameke van m'n voeten?

MARIE-CLAIRE: Veel meer dan gij!

ROSETTE: Oh ja?

ROMAIN: Dames...! Dames...!

MARIE-CLAIRE: (tot Romain) En gij moet er u niet mee of ik zeg het tegen madame!

ROSETTE: Hoor dat aan! Meneer Romain, dat laat ge toch niet zeggen zeker?

ROMAIN: Marie-Claire, maak dat ge in uw kot zit daarbinnen of ik gooi er u in! En die madame van mij die kan de pot op! Wete gij dat...? Wete gij dat...?

MARIE-CLAIRE: Ik denk dat meneer een beetje kalmer zal klappen als ze hier seffens binnenkomt!

ROMAIN: Laat me niet lachen! (met rug naar keukendeur terwijl Alex en Madeleine binnenkomen) Ge denkt toch niet dat ik schrik heb van haar? Maar manneke, dan kent ge mij nog niet zeker! Ik heb ooit andere katten gezeseld dan die! Trouwens, 't is geen kat, maar een bruine beer met zo'n bakkes en (zoals een mol) zo'n poten! En 't is heel kort bij dat het gedaan is met er mijn centen door te bonjouren! Dat ze dat maar weet! De heks! Wat denkt ze nu wel!

(Rosette doet onder deze repliek mimisch verwoede pogingen om Romain duidelijk te maken dat Madeleine aanwezig is, maar Romain begrijpt haar niet direct. Plots kijkt hij om en stuit dan op strenge blik van Madeleine)

ROMAIN: (hoest nerveus, wendt zich stotterend tot Marie-Claire) Wa... wa... was er no... no... nog iets, Marie-Claire?

MARIE-CLAIRE: Nee, dat was alles. (zucht)

(Marie-Claire stapt richting bureel. Onderweg toont ze obsceen haar middelvinger naar Rosette. Maar Rosette imiteert haar in overtreffende trap met al haar vingers en ze steekt haar tong uit. Tot ook zij stuit op de blik van Madeleine. Marie-Claire af naar bureel)

MADELEINE: Is er iets, Rosette?

ROSETTE: Nee madame. Ik krijg soms van die hevige krampen in m'n tong en dan moet ik ze eens naar buiten kunnen uitslaan! (af naar keuken)

ROMAIN: (tot Alex) En hoe staat het met Frits? Want overmorgen is 't D-Day!

Parmentier komt met zijne jongste merrie.

ALEX: Dat werd nog eens tijd.

MADELEINE: Wordt hier nu over niks anders meer gepraat dan over die Frits? Dan ben ik er ook mee weg. (af naar keuken)

ROMAIN: Hebt gij Frits onderzocht?

ALEX: Heu...?

ROMAIN: In de stal? Ge zijt toch naar de stallen geweest?

ALEX: Ja.

ROMAIN: Wel dan. Hebt gij Frits onderzocht? Of hebt gij misschien iemand anders onderzocht?

ALEX: Ja ja. Ik bedoel, nee nee! Frits was er niet.

ROMAIN: Ach ja, Charel is er z'n dagelijks ritje mee maken. Ge weet wat u te doen staat, Alex. Zorg dat 'm bronstig staat tegen overmorgen hé! Dat moet bij zo'n jonge merrie van den eerste keer prijs zijn!

ALEX: Romain, ik wil u wel eens iets voorstellen als 't u moest interesseren. Ik begrijp ook wel dat het uw zaak is en dat ik hier enkel maar nodig ben om Frits te onderzoeken. Maar hebt gij al eens nagedacht over kunstmatige inseminatie?

ROMAIN: Ja, al dikwijls!

ALEX: En wat vindt ge daarvan?

ROMAIN: Een scheet in een fles!

ALEX: Jamaar Romain, ge moet meegaan met uwen tijd. Tegenwoordig doen ze...

ROMAIN: (onderbreekt) Ik wil niks meer horen over dat kunstmatig gedoe. In mijn bedrijf moet de natuur z'n werk doen. Al die kunstmatigheid is de ondergang van deze wereld. Die natuurlijke wijze is de sterke kant van mijne Frits!

ALEX: Maar met kunstmatige inseminatie spelen we op veilig. Ge kunt er meer aan verdienen, al die rompslomp van D-Day valt weg en ge zit veilig voor jaren als er eens iets met Frits moest gebeuren!

ROMAIN: De kweek van mijne Frits zijn allemaal superpaarden. (in gebrekkig engels) En 'never change a winning team'!

ALEX: Ik vraag me dan wel af waarom er zo weinig klanten opdagen!

ROMAIN: Dat gaat veranderen!

ALEX: Hoe?

ROMAIN: Dat weet ik nog niet! We zullen wel zien!

MADELEINE: (op van keuken) Alex, uw kop koffie staat klaar in de keuken.

ALEX: Ja Madeleine, ik kom direct.

ROMAIN: (tot Madeleine) Voor mij koffie met melk en twee lepels suiker!

MADELEINE: Ge weet de tassen staan!

(Een aan het been gekwetste Charel komt binnen met Rosette)

MADELEINE: Charel, uw vuile voeten! Hoe dikwijls moet ik dat nu nog zeggen?

CHAREL: Maar madame, Alex heeft ook geen...

MADELEINE: (onderbreekt) Charel, hebt ge mij gehoord of niet soms?

(Charel trekt witte pantoffels aan)

ROMAIN: Hoe was het ochtendritje met Frits, Charel?

CHAREL: Ik ben er nog maar eens afgevallen!

ROMAIN: Dan was het goed dus!

CHAREL: Ja. Allé, het lijkt of 'm iets mankeert! Het pruttelt in z'n buik als hij galoppeert!

ROSETTE: Dat doet mijne koffiezet ook!

MARIE-CLAIRE: (op van bureel) Kan de meid een koffie naar m'n bureel brengen?

ROSETTE: Daar denk ik nog niet aan!

MADELEINE: Rosette, ge wordt er voor betaald. Vooruit!

ROMAIN: Daar moet eerst eens naar mij geluisterd worden. Is iedereen aanwezig?

ROSETTE: Ja.

ROMAIN: Ja mensen, overmorgen is het weer D-Day. Ge weet wat er u te doen staat! Ik begrijp dat het voor sommige onder u moeilijk is, maar ik kan van u niet minder verlangen dan dat iedereen zich aanpast aan het ritme van Frits!

MADELEINE: Ik vind het niet normaal dat mensen zich moeten aanpassen aan dieren. In deze moderne wereld moest dat andersom zijn!

ALEX: Madeleine, uwe Romain moet van deze moderne wereld niks weten! Ik heb hem net nog een voorstel gedaan en hij heeft het volledig afgekeurd! Een zakenman die ter plaatste blijft trappelen die boert achteruit. Geloof me!

ROMAIN: Als mijne Frits overmorgen maar niet ter plaatse blijft trappelen, dan ben ik al wreed content!

ALEX: (tot Madeleine, ad Romain) Daar pakt geen verf op!

MADELEINE: Dat weet ik al 25 jaar! (af naar keuken)

ROMAIN: Goed, dat was het dan!

(Marie-Claire, Alex, Charel en Rosette mengen zich in een stil gesprek)

ALEX: Romain, we zitten met een klein probleem. Ik doe het woord voor ons allemaal. We begrijpen dat de zaken niet gaan zoals ze normaal zouden moeten gaan, maar wij moeten ook leven. Ge staat bij mij nog een 30-tal bezoeken in 't krijt, Marie-Claire heeft haar wedde van twee maanden nog te goed, de meid is na de zomer nog niet uitbetaald en bij Charel is 't al geleden van Nieuwjaar!

ROMAIN: Wat voor u klein probleemke is dat is voor mij een groot probleem!

ALEX: We willen dat dat opgelost wordt. Of ge zoudt wel eens voor verrassingen komen te staan.

ROMAIN: Charel heeft hier kost en inwoon.

MARIE-CLAIRE: Maar wij toch niet!

ROMAIN: Wees gerust! Het komt in orde. Woensdag kan ik u al een deel uitbetalen. Ga nu allemaal maar snel aan het werk zodat alles klaar is tegen woensdag. Alex, gij komt Frits morgen die picture nog geven! Charel, gij maakt de stal proper! Rosette, en gij zorgt voor die eieren. En gij (Marie-Claire) naar uw kot! Ik ga me nu psychisch voorbereiden op woensdag.

MARIE-CLAIRE: Ik kan niet werken zonder koffie!

ROSETTE: En ik kan niet werken met uw gezaag rond mijne kop!

ROMAIN: Ieder naar z'n werk of ik schiet hier seffens uit m'n krammen!

(Marie-Claire naar bureel. Charel, Alex en Rosette af langs keuken. Romain schenkt zich een cognac in, doet zitkussen uit zetel, haalt er een grote portemonnee tevoorschijn en vergewist zich ervan dat deze leeg is)

ROMAIN: 't Wordt nog eens tijd dat er iets in kas komt!

TWEEDE BEDRIJF

DINSDAG NAMIDDAG

(Romain bestudeert een artikel in de krant)

ROMAIN: En als dit niks uithaalt dan laat ik het afroepen op de radio!

(deurbel rinkelt. Romain laat Marie-Claire binnen. Ze is zeer kort gerokt en plooit haar paraplu bijeen)

MARIE-CLAIRE: Dag meneer Romain.

(Romain antwoordt niet maar staart met open mond naar haar prachtige figuur)

MARIE-CLAIRE: Meneer Romain...? Meneer Romain...?

ROMAIN: Amaai...! (droogt bezweet gelaat)

MARIE-CLAIRE: Scheelt er iets?

ROMAIN: 't Regent zeker?

MARIE-CLAIRE: 't Valt met bakken uit den hemel.

ROMAIN: Gij zijt gaan eten zeker?

MARIE-CLAIRE: Jamaar, ik mag niet te veel eten hé! Ik moet aan m'n lijn denken.

ROMAIN: Ja natuurlijk. (met verleidelijk lachje)

MARIE-CLAIRE: Een secretaresse moet er goed uitzien hé!

(Romain laat z'n krant vallen. Marie-Claire raapt 'm op. Romain maakt hiervan gebruik om diep in haar décolleté te loeren)

ROMAIN: (tot zichzelf) Amaai, als ge daar invalt...! (tot Marie-Claire) Gij zijt nogal opgedirkt!

MARIE-CLAIRE: Vindt ge?

ROMAIN: Als het werk daarbinnen op het bureel er ook zo uitziet dan mag ik wel een tevreden mens zijn.

MARIE-CLAIRE: Is meneer niet content over mij?

ROMAIN: Over u wel, maar euh...! Wat doen die jongensnamen allemaal in de computer?

MARIE-CLAIRE: Dat zijn bekende vrijers waar dat ik ooit eens iets mee gehad heb.

ROMAIN: Zet ze maar niet tussen de namen van mijn paarden! En dan nog iets. Zijn er tussen gisteren en vandaag al méér telefoons geweest dan anders?

MARIE-CLAIRE: Nee. 't Is zoals gewoonlijk! Waarom?

ROMAIN: Zomaar! Ga nu maar aan 't werk!

(Marie-Claire stapt fel overdreven schuddend met haar achterwerk naar bureel. Romain blijft haar figuur aanschouwen)

ROMAIN: 't Is gene gaper die zoiets geschapen heeft! (imiteert Marie-Claire door de kamer) Ik moet aan m'n lijn denken!

(Rosette komt uitgeput binnen. Ze is gekleed in te grote plastieke regenjas, te grote rubberen laarzen en te groot hoofddeksel. Ze draagt een tas met tweehonderd eieren)

ROMAIN: (tot zichzelf) En die d'at geschapen heeft had zeker zand in z'n ogen!

ROSETTE: Voilà. Uw tweehonderd eieren. (legt tas in zetel)

ROMAIN: Zijt gij nu pas terug?

ROSETTE: Allé, ik ben al weg van deze morgen zes uur en 't regent dat 't giet. Ik heb mijne pere nogal gezien. En de buren vragen al zeven frank voor hun scharreleieren.

ROMAIN: Zeven frank? Maar dat zijn bloedzuigers!

MARIE-CLAIRE: (komt van bureel) Meneer Romain, die D-Day van morgen is dat mét of zonder muziek?

ROMAIN: Zonder! Ze zijn in Brussel al rijk genoeg!

MARIE-CLAIRE: Dus geen factuur maken?

ROMAIN: Nee!

ROSETTE: (monstert Marie-Claire, dan tot Romain) Dat is 't verschil daar se! Het werkvolk kan maar trekken door weer en wind. En de bureaumannen kruipen heel den dag met hun lui kont op ne stoel. En dan verdienen ze nog het dubbele van mij!

MARIE-CLAIRE: 't Zijn de studies. Ge moet dat bureauwerk ook aankunnen. Zoals ik!

ROSETTE: Dat kan ik zo goed als gij, trut!

MARIE-CLAIRE: (ad Romain) Maar ik laat mij niet afsnauwen door zo'n ambutant ding als die meid hier! Denk dat niet hé!

ROMAIN: Maar wat kan ik daar nu aan doen?

MARIE-CLAIRE: Gooi ze buiten!

ROSETTE: Wie denkt ge wel dat ge zijt, slet? Ik ken uw soort! Ge zijt nog te slecht voor de hel!

MARIE-CLAIRE: (woedend) Watte...? (tikt Rosette tegen haar wang)

ROSETTE: Dat is teveel! Daar heb ik lang op gewacht! (trekt regenjas uit en rolt mouwen op voor een gevecht)

ROMAIN: Dames...! Dames...! (wil bemiddelen)

MARIE-CLAIRE: Laat ons gerust! (tikt ook Romain tegen z'n wang)

ROSETTE: (in bokshouding) Kom maar eens hier dan zal ik die schoon ogen van u eens blauw schilderen!

(Rosette tikt Marie-Claire tegen haar wang. Deze valt achterover in zetel en gaat daardoor op de eieren zitten. We horen het kraken)

ROMAIN: (roept) M'n eieren...!! (steekt hand in tas en merkt dan een vieze brij aan z'n vingers) Dat is een ramp...! (tot Marie-Claire) Weet ge wel dat dat de eieren voor Frits waren? Terug in uw kot gij!

(Marie-Claire boos af naar bureel)

ROMAIN: (tot Rosette) En gij andere eieren halen! Vooruit!

ROSETTE: Daar denk ik nog niet aan!

ROMAIN: Rosette...!

ROSETTE: Dat zij ze gaat halen die ze kapot gedaan heeft!

ROMAIN: Ge gaat eieren halen voor mijne Frits of 't zit er hier seffens goed tegen!

ROSETTE: Daar zijn geen scharreleieren meer te krijgen hier in 't straat!

ROMAIN: Dat interesseert me niet! Ik moet verse eieren hebben al legt ge ze zelf!

(Rosette begint te kakelen als een kip)

ROMAIN: Rosette, ik meen het! En daag me niet uit!

ROSETTE: (begint dan kinderlijk te wenen) Mèèè....!

ROMAIN: Nu dat nog! (sust haar)

ROSETTE: Ik ben hier altijd het zwart schaap. Geen mens die naar mij omkijkt! En gij hebt beloofd van mij secretaresse te maken. Maar uw beloftes bestaan enkel uit wind!

ROMAIN: Rosette, ge weet verdekke goed dat dat zo niet is! (streelt haar) Ge weet goed dat ik u lief vind. Maar ik zou het zeer prijs stellen dat gij... dat gij...!

ROSETTE: Dat ik wat...?

ROMAIN: (verlegen) Dat gij ook eens wat meer...! Onderandere hierboven...! En als ge stapt moet dat hier vanachter een beetje... (maakt gebaar met handen van links naar rechts) Ik bedoel, het oog wil ook wel eens wat!

ROSETTE: Gelijk ne pudding zeker! Zég, wat wilt gij eigenlijk? Een meid of een dieselmotor?

ROMAIN: (met lachje) Laat mij maar eens zien hoe lief dat ge kunt zijn!

(Rosette legt zich op haar rug in de zetel)

ROMAIN: Gij hebt hier (aan lippen) precies een zwart plekske! (kust) En daar ook al! (kust) Precies dat uw heel gezicht vol staat!

(Romain begint haar heel gelaat te kussen. Madeleine komt van keuken, maar blijft achter zetel staan. Ze merkt niks. Romain hoort duidelijk haar voetstappen en gaat voorzichtig loeren. Hij schrikt, fluistert iets tegen Rosette en samen laten ze zich uit de zetel vallen. Ze spelen of ze iets zoeken onder de zetel. Madeleine hoort hen nu en komt naderbij)

MADELEINE: Wat is hier gaande?

ROMAIN: Madeleine, ik heb net wat kleingeld uit m'n broekzak laten vallen en we zijn dat aan 't zoeken!

MADELEINE: Hoe staat het met Frits tegen morgen? Staat 'm al bronstig?

ROSETTE: Amaai...!

MADELEINE: Hoe weet gij dat?

ROSETTE: Euh..., meneer Romain heeft het me net verteld!

MADELEINE: Zorg maar dat 'm gereed is! (af naar keuken)

ROSETTE: Vanwaar die plotse interesse van haar voor Frits?

ROMAIN: Die weet iets van ons! We moeten gaan oppassen, Rosette!

MADELEINE: (weer op en streng tot Rosette) Is dat alles wat dat gij te doen hebt? De afwas van deze middag staat er nog!

ROSETTE: Ik moest voor meneer z'n eieren zorgen! (stapt richting keuken)

ROMAIN: Rosette, ik heb honger!

ROSETTE: Ik zal wel ne pannekoek bakken. Ik heb nu toch al geklutste eieren! (af)

MADELEINE: Komt Alex vandaag nog?

ROMAIN: Ah ja! Hij moet Frits nog een picture komen geven tegen morgen.

Madeleine... we moeten eens met elkaar praten.

MADELEINE: Dat wordt hoogtijd!

ROMAIN: Ik stel voor dat we Marie-Claire ontslagen!

MADELEINE: Dat kan niet!

ROMAIN: En waarom niet?

MADELEINE: Dat is de zesde secretaresse al in vier maanden tijd!

ROMAIN: Maar ge zijt er niks mee!

MADELEINE: Natuurlijk niet! Welke secretaresse houdt dat vol bij zone vent als gij?

ROMAIN: Wat doe ik dan verkeerd?

MADELEINE: Soms vraag ik me af wie hier de dekhengst is! Frits of gij?

ROMAIN: Hebt ge soms iets gezien dan?

MADELEINE: Nog niet, nee! Waarom? Was er dan iets te zien?

ROMAIN: Ik ben een brave huisvader, maar dat beseft gij niet! Maar iets anders nu!

Wat is dat allemaal met die affaire tussen u en die vétérinaire?

MADELEINE: Alex? Daar is niks van waar? Dat is enkel vriendschap!

ROMAIN: Laat me niet lachen!

MADELEINE: Kunt gij nog wel lachen?

ROMAIN: Ja, en beter dan gij!

MADELEINE: Wat is ons leven nog? Geef het maar toe, Romain! Ge hebt me nooit graag gezien.

ROMAIN: Dat is wel waar!

MADELEINE: Daar is niks van en ontken het maar niet! Op onze bruiloft stond ik op u te wachten om den dans in te zetten. Wat doet meneer? Hij zet den dans in met een buurvrouw!

ROMAIN: Omdat ik gene tango kan dansen en dat weet gij goed genoeg!

MADELEINE: Op onze huwelijksreis naar Griekenland zijt ge een hele nacht op stap geweest met een jonge serveerster!

ROMAIN: Dat was Anouchka die me vroeg om voor haar tolk te spelen! Ze had niemand anders!

MADELEINE: Op onze eerste huwelijksnacht stond ge door het open raam te staren en gij zei dat ge benieuwd waart hoeveel kindjes er zouden komen!

ROMAIN: En toen hebt gij gezegd, als ge bij dat raam blijft staan...geen enkel! (flauw lachje) Ha ha!

MADELEINE: Maar ge waart door het raam aan 't kijken met ne verrekijker naar de flat aan de overkant van de straat waar dat een jong koppel lag te vrijen!

ROMAIN: Ik dacht dat die kerel dat kind ging vermoorden!

MADELEINE: En hoe verklaart ge dan bij de geboorte van ons Silvia dat ge eerst de verpleegster pakte in plaats van ons kindje?

ROMAIN: Daar moet ik efkes met mijn gedachten weg geweest zijn!

MADELEINE: Gij ziet mij niet meer staan!

ROMAIN: En gij hebt al wat dat ge wilt en ge zijt nog niet content!

MADELEINE: Waarom hebt ge me dan maar één dochter geschonken? Ge laat ons een huis bouwen met vijf slaapkamers. Ge wist dat ik graag veel kinderen wou! Gij kunt van Frits nog heel veel leren!

ROMAIN: Frits wordt goed verzorgd. En die vijf slaapkamers, een voor ons, een voor ons Silvia en een voor Charel!

MADELEINE: Dat zijn er nog twee te veel!

(Charel komt binnen met laarzen aan voeten. Er ligt een snel verband rond z'n arm. Hij kan maar moeilijk tussen het gesprek geraken. Onder volgend gesprek merkt hij dat z'n laarzen vol stalmest hangen. Ongemerkt trekt hij ze uit, schuift ze met een voet tot onder de zetel en trekt vervolgens witte pantoffels aan)

CHAREL: Madame, ik heb...

MADELEINE: (onderbreekt) Zwijg Charel! (vervolgt tot Romain) Ons leven is ne grote puinhoop. Weet ge dat, Romain?

ROMAIN: Kan ik daar iets aan doen?

MADELEINE: Seffens gaat ge nog zeggen dat het mijn schuld is!

CHAREL: Meneer Romain, Ik denk dat....

MADELEINE: (onderbreekt opnieuw) Zwijg Charel en moeit er u niet mee! (vervolgt) Mijn leven met u is een hel! Gij hebt me altijd links laten liggen! Geld interesseert u meer dan uw eigen vrouw!

ROMAIN: Geld moet er toch zijn hé! En nog geen klein beetje als ge met iemand als gij getrouwd zijt! Is dat niet waar, Charel?

MADELEINE: (tot Charel) En wat komt gij doen?

CHAREL: Wel euh...! (is de kluts helemaal kwijt) Ja, wat kwam ik nu weeral doen?

MADELEINE: Dan moet ge ons niet storen, hé Charel!

ROMAIN: Hebt ge vandaag al een ritje met Frits gemaakt?

MADELEINE: Ziet ge dat niet aan zijn arm?

CHAREL: Meneer Romain, Frits mankeert iets! Het is nog steeds niet gedaan met dat gerommel in zijn buik! En Alex kan niks vinden want hij heeft 'm gisteren nog onderzocht!

ROMAIN: Soms twijfel ik eraan of die Alex wel een goeie dierenarts is voor Frits!

MADELEINE: De beste van uren in den omtrek!

MARIE-CLAIRE: (op van bureel) Meneer Romain, ik ben het bestand kwijtgespeeld waar dat alle dekkingen opstaan!

ROMAIN: Hoe kan zoiets?

MARIE-CLAIRE: Ik duwde op een knopke en hopla...! 't Was weg!

ROMAIN: (tot Madeleine) Ik heb u net nog gezegd dat zij er niks van kent!

MARIE-CLAIRE: Dat is met die computer!

ROMAIN: Elke secretaresse moet met ne computer kunnen werken!

MADELEINE: Romain, ge zijt ne zager!

ROMAIN: Charel, ge moet Frits verzorgen alsof het uw eigenste kind is!

CHAREL: En dan moet ik ook nog zeggen dat die lelijke merrie van Ril van 't Fluitje steeds maar door de weide holt om Frits te lokken!

ROMAIN: Ga dat dan zeggen tegen Ril van 't Fluitje!

CHAREL: Heb ik al gedaan, maar hij trok er zich niks van aan, zei hij!

ROMAIN: Als IK daar naartoe ga dan zal 't zijn beste dag niet worden! Daar mag hij gerust in zijn!

MADELEINE: Pas maar op voor Ril van 't Fluitje. Ge zijt den eerste niet die hij in de kliniek slaat!

ROMAIN: We zullen dan wel eens zien.

(Romain met Charel af)

MARIE-CLAIRE: Naar 't schijnt mankeert Frits iets?

MADELEINE: Daar heb IK voor gezorgd! We zullen van Frits voorgoed vanaf geraken zodat Romain eindelijk wat meer tijd vrijmaakt voor mij. Weet gij dat Romain nog niet eens meer naar me kijkt! En een vrouw van mijne leeftijd heeft dat toch nodig hé. Als Frits weg is dan zal de rust weerkeren!

MARIE-CLAIRE: Romain is toch niet impotent?

MADELEINE: Voor mij wel, maar bij andere vrouwen niet!

MARIE-CLAIRE: Jamaar, dat gebeurt meer met dat soort mensen. Die worden echt verliefd op hun lievelingsdier en dan zien die hun partner niet meer staan!

MADELEINE: Het wordt tijd dat we dat eens gaan uittesten!

MARIE-CLAIRE: En als we 'm trapperen?

MADELEINE: Dan zal 'm de laatste keer van de grond geweest zijn! Want dan geef ik een deel van zijn lichaam naar de kat van Rik van 't Fluitje! En gij gaat me daarbij helpen, Marie-Claire!

MARIE-CLAIRE: Ikke...?

MADELEINE: Gij gaat Romain verleiden. Gij kunt dat met uw charmes. We zullen dat straks wel eens afspreken. Ik ga eerst wat op m'n bed liggen want ik heb razende hoofdpijn!

(Madeleine af langs slaapkamer. Marie-Claire naar bureel)

ALEX: (op met dokterstas van keuken) Joehoe...? Niemand thuis? Volk...! (opent deur van bureel) Niemand thuis?

MARIE-CLAIRE: (komt uitdagend in deuropening staan) Ben ik misschien niet goed genoeg?

ALEX: (even uit z'n lood geslagen, monstert haar figuur en hapt dan toe. Hij begint haar te kussen en sleurt haar mee in het bureel) Kom hier dat ik u opeet!

ROSETTE: (op met plumeau en begint af te stoffen) Als ze graag tweehonderd eieren hebben dan kunnen ze ze zelf gaan halen, maar ik niet meer! Wat denken ze nu wel!

(Deurbel rinkelt. Rosette laat Delle en Bette binnen. Ze dragen elk een valies)

DELLE: Wel manneke, is uwe Pa niet thuis?

ROSETTE: Ik werk hier madame. Ik ben de meid. (presenteert buste) En ik ben geen manneke zoals ge kunt zien.

BETTE: (toont een deel van de krant) We hebben deze advertentie gelezen over Frits! En 't staat ons aan!

DELLE: We willen komen logeren!

ROSETTE: Logeren...? Maar dat moet ik eerst aan meneer Romain gaan vragen. Hebben de dames een ogenblikje?

BETTE: We hebben alle tijd.

(Charel uitgeput op, neemt jachtgeweer tevoorschijn van achter kast en wil er weer vandoor gaan)

ROSETTE: Charel, waar zit meneer Romain? Hier is volk voor hem!

CHAREL: Die staat bij Rik van 't Fluitje! 't Zit er goed tegen vanachter in den hof! Ik

moet het jachtgeweer komen halen. Het gaat er stuiven!

ROSETTE: IK zal hem wel gaan roepen, Charel.

CHAREL: Neemt jij dat geweer dan mee! (overhandigt jachtgeweer aan Rosette)
Maar gaat er niet te dichtbij staan hé!

ROSETTE: Waarom? Meneer Romain kan toch niet met een jachtgeweer schieten!

CHAREL: Daarom juist! Zeg, hebt jij Alex al gezien? Die moet Frits een picture komen geven en hij is nergens te bekennen.

ROSETTE: Niks van gezien. (af langs keuken)

CHAREL: Kan ik de dames misschien helpen?

DELLE: Wij zijn Bette en Delle. We willen komen logeren!

BETTE: En wij willen Frits!

CHAREL: Logeren...? Frits...? Dat gaat u wel wat geld kosten, dames! Heel veel geld, peins ik!

DELLE: Dat is geen probleem. We hebben onze chequeboek bij!

BETTE: En als ik eerlijk moet zijn, 't is geen klein beetje dat op ons rekening staat!

CHAREL: Nee nee, Frits is onbetaalbaar!

DELLE: Jammaar, wij willen hem niet houden hé!

BETTE: Voorlopig toch nog niet!

DELLE: We willen hem eerst eens ontmoeten. En als 'm ons aanstaat dan kunnen we misschien eens praten over ne prijs!

BETTE: We willen hem zo'n beetje... zo'n beetje... (heeft duidelijk hulp nodig)

DELLE: Ge verstaat dat wel hé!

CHAREL: Nee, ik versta dat niet! Ge bedoelt toch niet uittesten?

DELLE: Just!

BETTE: Wij zijn niet getrouwd, ziet ge. We hebben eigenlijk nooit de liefde gekend die een vrouw toch eens ene keer in d'r leven moet meemaken!

DELLE: Kortom, we kennen er niks van!

BETTE: We zijn 65 jaar. Beseft ge wat dat is? Dat is drie keer 20 plus 5! En voor dat we sterven willen we dat fantastisch moment eens beleven.

DELLE: Is 't mogelijk dat meneer ons een...

CHAREL: (onderbreekt) Zeg maar 'Charel'! Ik ben hier zo'n beetje de vriend aan huis. En ik logeer hier ook! Al 25 jaar.

DELLE: Charel, kunt jij ons al een beetje vertellen over die 'Frits'?

BETTE: Over zijn prestaties, hoe dat 'm er uit ziet, enzovoort!

CHAREL: Ik denk dat niemand hem beter kent dan ik. Ik verzorg hem constant.

DELLE: Is 'm gespierd?

BETTE: Is 'm struis?

CHAREL: 't Is een en al spier dat ge ziet! En lopen dat 'm kan, oh la la...! De rapste van heel België! Maar dat doet 'm nu niet meer!

DELLE: Met 'lopen' zijn we niks, hé Bette!

CHAREL: Jammaar, hij kan het toch maar!

BETTE: Is 'm blond?

CHAREL: Nee, zwart! Pikzwart! En bruisen dat 'm kan als 'm bezig is! Ne stoomtrein heeft er niks aan! En dan bijt 'm ook nog! Zo'n tanden heeft hij se...!

(Bette en Delle duizelen van deze prestaties)

CHAREL: Ge hebt geluk!

DELLE: Waarom...?

CHAREL: 't Is morgen just D-Day!

DELLE: Oh...!

(we horen op de achtergrond enkele keren botsen)

CHAREL: Hebt ge dat gehoord?

BETTE: Wat was dat?

CHAREL: Dat was 'm!

DELLE: Wie? Frits toch niet?

CHAREL: Ja! En nu is 'm nog kalm! hé! Wacht tot deze avond. Dan komt de schuim komt op z'n bakkes staan!!

DELLE: Bette...?

BETTE: Ja Delle!

DELLE: Ik denk dat ons hier iets te wachten staat hé!

CHAREL: En als ge er op rijdt dan.. dan... dan ziet ge al de sterrekes aan den hemel!

BETTE: Oh Delle, daar heb ik nu al jaren van gedroomd se!

CHAREL: Ik zal eens gaan zien waar dat meneer Romain blijft. (af langs keuken)

DELLE: Bette, hebt ge die bots ook gehoord?

BETTE: Als dat ne stamp tegen de bedsponde was..., amaaai dan...!

DELLE: Dat moet nen echte ladykiller zijn. Daar ben ik zeker van!

BETTE: Nen boom van ne vent. Dat is iets dat zeker is!

DELLE: Maar hoe moeten wij dat doen?

BETTE: Ge hebt dat nu toch al een paar keren op den televisie gezien, Delle! Vooruit met de geit!

DELLE: En wat moeten wij tegen die Frits gaan zeggen als die ons iets vraagt?

BETTE: We gaan hier niet laten doorschijnen dat we nog bleukes zijn hé!

DELLE: Ah nee, dan wilt 'm ons misschien niet!

BETTE: We hebben geld genoeg bij, hé Delle! En alle venten zwichten voor geld!

DELLE: En dat wij 65 jaar zijn....! Dan moet 'm maar efkes ne zak over onze kop trekken!

(Alex komt uit bureel, trekt kleding in goede houding, groet de dames en snel af langs keuken)

DELLE: Zou 'm dat zijn?

BETTE: Dat was toch gene struise!

BETTE: En gene pikzwarte!

ROSETTE: (op) Meneer Romain komt zo. Hij heeft een probleem met Frits omdat hij er nogal eens durft vandoor gaan met die van hiernaast!

BETTE: Ge moet 'm beter opleeren!

ROSETTE: Daar zijn we mee bezig!

DELLE: En waar zit madame ergens? Die heb ik nog niet gezien!

ROSETTE: Die is gaan uitrusten op bed. Zij kan de stress met die Frits niet meer aan!

BETTE: Dat kan ik geloven. Ge zoudt voor minder van uwe sokkel gaan!

ROSETTE: Jamaar, vanaf morgen gaat dat weer minderen want morgen is 't D-Day! Vandaag krijgt de Frits een picure om nog wat extra te kunnen geven!

DELLE: Jamaar, voor ons is dat zo ook al genoeg. Hé Bette?

BETTE: Ja, wij moeten die 'extra' niet hebben!

(Rosette heeft moeilijkheden om hen nu nog te volgen)

DELLE: Ge verlangt toch niet te veel van hem?

ROSETTE: Hij moet niks anders doen dan eten, drinken en van zijne nestel geven!

ROSETTE: En slapen?

ROSETTE: Slaap heet 'm niet veel nodig!

BETTE: Die Dee-Dee wat is dat feitelijk?

ROSETTE: Dat wil zeggen 'Dek-Dag'! Meer niet!

BETTE: Meer niet? Dat is al genoeg als ge 't mij vraagt!

DELLE: Zeg, hoe zouden wij ons het beste kleden als we die Frits willen ontmoeten?

ROSETTE: Ik zou zeggen, trek een paar botten aan, ne vuile jas, nen hoed en misschien ook nog een zweep!

BETTE: Maar dat hebben wij niet bij!

DELLE: We kunnen het ook gaan kopen, hé Bette!

ROSETTE: De Charel moet er elke dag een ritje mee maken, anders wordt hij te wild!

BETTE: Wie Charel of Frits?

DELLE: Is die Charel er zo ene...?

BETTE: Dat hebben we ook al op den televisie gezien, hé Delle!

DELLE: Van den televisie kan ne mens nog veel leren!

BETTE: 't Zijn slimme mensen die op den televisie werken!

DELLE: Die weten nu ook eens alles!

BETTE: Of is dat ritje van die Charel misschien met de velo? (schatert)

ROSETTE: (met lachje) Zeg, gij zijt twee plezante precies!

DELLE: Dat zijn ons vader ook altijd van ons!

BETTE: Maar daarmee zijn we nooit van 't straat geraakt!

DELLE: (ad krant) En daarom komen wij af op zo'n advertentie als deze!

BETTE: Wat moet ne mens anders heel den dag doen hé!

ROMAIN: (op en zet geweer terug achter kast) 't Zal nu wel gedaan zijn met die lelijke teef van Rik van 't Fluitje! Ik heb het hem eens goed gezegd!

DELLE: Ge hebt gelijk meneer! Ieder moet op 't zijn blijven!

BETTE: En als ze beginnen vreemd te gaan dat is 't plezier er rap af hé!

ROMAIN: Just madame. En wat kan ik voor u doen?

DELLE: Ik ben Delle en dat is mijn zuster Bette. Zouden wij hier mogen komen logeren, meneer?

(Rosette fluistert iets in het oor van Romain)

ROMAIN: Normaal is 't niet onze gewoonte.

DELLE: (toont pakje geld) Zeg maar hoeveel meneer! Dat is voor ons geen enkel probleem!

BETTE: Als 't niet genoeg is dan vraagt ge maar bij!

(Romain bladert door pakje geld)

DELLE: En wij zijn niet getrouwd hé!

BETTE: Natuurlijk niet. Anders stonden we hier niet!

ROMAIN: Maar wat willen de dames eigenlijk?

BETTE: Wij hebben deze advertentie gelezen.

DELLE: En wij willen ne keer die Frits ontmoeten.

BETTE: Allé, ene keer, 't is te zeggen. Misschien ook twee keer of drie keer of meer...!

DELLE: Om eerlijk te zijn, wij kennen maar heel weinig van de hedendaagse vent. We hebben nooit veel van ne vent moeten hebben.

BETTE: Maar nu zijn we toch in bekoring geraakt!

DELLE: En voor we sterven willen we alles meegemaakt hebben!

ROMAIN: (snapt er niks meer van) Jammaar...!

BETTE: We willen u ervoor betalen zalle! Zeg maar gerust hoeveel! (zwaait nu nog met ander pakje geld)

DELLE: We willen alleen die beroemde Frits ontmoeten!

ROMAIN: Hebt ge een momentje, dames?

(Romain trekt Rosette bij de arm en ze fluisteren even van op afstand)

ROMAIN: Wat willen die eigenlijk?

ROSETTE: Dat ik dat ook eens wist!

ROMAIN: Willen ze Frits?

ROSETTE: Ik denk het, maar ze hebben het steeds maar over de venten!

ROMAIN: Die denken toch niet dat mijne Frits ne vent is zeker?

(Rosette hare frank valt, zet mond ver open van verbazing en moet heel even gaan zitten, dan weer recht)

ROSETTE: Meneer Romain, dat kunt ge niet doen!

ROMAIN: Wat moet ik hen dan zeggen?

ROSETTE: Zeg dat Frits gene vent is maar een paard! En schop ze dan buiten!

ROMAIN: Dat gaat niet!

ROSETTE: Waarom niet?

ROMAIN: (maat gebaar van geld) Ze zijn stinkend rijk! Wat nu?

ROSETTE: Ja wat nu? Dat vraag ik me ook af. 't is uw schuld!

ROMAIN: Waarom?

ROSETTE: Gij hebt dat artikel in de gazet laten zetten!

ROMAIN: Wie zou dat durven zweren dat die twee ouw trienen denken dat mijne Frits ne vent is!

ROSETTE: Ik speel niet meer mee hé!

ROMAIN: Jawel! Ge moet!

ROSETTE: Nee! (wil er vandoor gaan, maar Romain houdt haar tegen)

ROMAIN: Ge moogt mijn secretaresse worden!

ROSETTE: Dat hebt ge al tien keer beloofd!

ROMAIN: Morgen ontsla ik Marie-Claire!

ROSETTE: Zeker?

ROMAIN: Ja! (tot Bette en delle) Zo dames, dat is dan afgesproken. De slaapkamers zijn hier door de deur dan rechts de trap op en dan de laatste

deur rechts! Rosette zal uw valiezen wel achterna brengen!
 DELLE: Ik hoop dat die Frits ons niet gaat teleurstellen, meneer Romain!
 ROMAIN: Daar zullen we wel voor zorgen, dames!
 BETTE: Meneer, al wat dat hier gebeurt dat blijft toch binnenshuis hé?
 DELLE: Hier valt toch gene politie binnen?
 ROMAIN: Dat is allemaal onder controle, dames! Ge zijt hier in het paradijs van de liefde!

(Bette en Delle giechelen en dan af naar slaapkamers)

ROSETTE: Gij weet zeker niet wat dat ge op uwe nek haalt? Die denken zeker dat dat hier een hotel is!
 ROMAIN: Watte, een hotel...? Een bordeel, ja! Maar dat nemen we er maar bij! Ons liefdesparadijs zal ons nog rijk maken! (met lachje) Straks moet IK nog voor Frits gaan spelen...!
 ROSETTE: Durf dat niet hé of 't is de laatste keer dat ge me aangeraakt hebt!
 ROMAIN: Ziet ge nu wat zo'n advertentie kan opbrengen?
 ROSETTE: En wat gaat ge morgen doen? Die twee kwezels denken dat zij morgen al aan de beurt zijn!
 ROMAIN: Ik los dat wel op.
 ROSETTE: Maar ikke niet hé! Misschien zijn ze wel van een of andere gazet! Of van de concurrentie? Meneer Romain, zet het uit uwe kop! Ge gaat vodden aanvagen!
 ROMAIN: Rosette, ik ben bijna failliet! Weet ge dat? Als er hier niet méér klanten gaan komen voor mijne Frits dan kan ik m'n zaak weldra gaan opdoeken! Ik vind dat die twee juist op tijd komen! Maar gij zwijgt tegen ons Madeleine hé!
 ROSETTE: Op voorwaarde dat ik op dat bureel mag gaan zitten!
 ROMAIN: Draag nu de valiezen maar naar boven en zorg dat die twee gepensioneerden niks te kort komen!

(Rosette met valiezen af naar slaapkamers. Alex en Charel op langs keuken. Ze hebben ruzie)

CHAREL: ...Ikke? Gij ja! Gij zijt vétérinaire. Gij moet zien waar dat ge die naald steekt!
 ALEX: Charel, geef toe, ge stond er te dicht bij!
 ROMAIN: Wat is er allemaal gebeurd?
 CHAREL: Daar se...! Dat stuk vétérinaire van m'n voeten...! Hij kan nog niet eens fatsoenlijk een picture geven!
 ROMAIN: Alex, hebt gij Frits een picture gegeven of niet?
 ALEX: Ja!
 CHAREL: Nee, hij steekt ze begot in mijn hand! Den onnozelaar!

(Romain verzorgt onder volgend gesprek de hand van Charel)

ALEX: Sorry Charel, ik ben misschien iets te vlug geweest!
 CHAREL: Gij denkt dat Frits ne vogelpik is!
 ALEX: 't Is mijn dag niet vandaag! Ik ben nerveus! Ik heb het veel te druk!
 CHAREL: Dan hou uw poten al zeker van Frits af!

ALEX: Ik vraag nogmaals m'n verontschuldigen, Charel. Is dat nog niet genoeg?
Of moet ik misschien op m'n knieën vallen?

ROMAIN: (ad verband rond hand) Gaat het zo, Charel?

(bij wijze van grap begint Charel te hinniken en stampst achteruit als een paard)

CHAREL: 't Begint precies al te werken! (tot Alex) Maar gij staat in voor de gevolgen!

ROMAIN: Goed. En nu wil ik weten wat er aan Frits mankeert!

ALEX: Volgens mij niks!

CHAREL: Gij kent er niks van!

ALEX: Moet ik de volgende keer mijn diploma's eens meebrengen misschien?

CHAREL: Diploma's... diploma's...! Zo krijgt ge er vijf gratis bij ne pot choco in den Aldi!

ALEX: Heren, tot morgen. (af langs keuken)

CHAREL: Die vétérinaire hé..., ge zijt er geen fluit mee! Ik zeg dat Frits niet goed is in zijne buik. Trouwens, ik heb al twee dagen geen mest meer gezien! Alles zit verstopt!

ROMAIN: Charel, ge gaat nu naar de stal en ge blijft bij Frits tot 'm iets lost! Als er iets gebeurt dan komt ge me roepen! Okee?

(Charel af langs keuken. Madeleine op van slaapkamers)

MADELEINE: Wat was dat lawaai allemaal op de gang?

ROMAIN: Dat zal ik u straks wel eens uitleggen. Dat is nog een ander verhaal! Ik wil eerst weten wat er met Frits aan de hand is! Als er morgen iets gebeurt als die Parmentier hier is met zijne merrie dan zal ik de schuldige vinden!

MADELEINE: 't Is te hopen dat er iets gebeurt of ge kunt fluiten naar 't geld van die paardenboer!

ROMAIN: Daar zijn maar drie personen die in Frits zijne stal komen. Ikke, Alex en Charel! Die Alex vertrouw ik voor geen haar! Misschien is 'm wel ingehuurd als spion door de concurrentie? Maar dan gaat hij ne post pakken! Dat geef ik u op een briefke!

MADELEINE: Och Romain, ge zit weeral te vissen naar iets dat er helemaal niet is! Die Charel klapt u zot!

ROMAIN: Als er aan mijne Frits iets scheelt dan ruik ik dat op ne kilometer afstand en Alex kan niks vinden als hij er met kop en al in zit! Hoe is dat toch mogelijk?

(Plots horen we het geluid van ontploffende balletjes)

ROMAIN: (schrikt) Wat is dat...?

CHAREL: (komt binnengelopen) Meneer Romain, nu moet ge eens komen kijken. 't Is bij Frits aan 't lossen vanachter!

MADELEINE: (haalt zwaar uit) Charel, uw voeten!

CHAREL: Daar heb ik nu geen tijd voor, madame!

ROMAIN: Maar wat is dat lawaai dan, Charel?

CHAREL: Allemaal pingpongballetjes die eruit vliegen...! Ge kunt niet meer in zijne

stal komen! Ze vliegen van alle kanten om uw oren!

ROMAIN: Hoe...?

CHAREL: Ik heb er net één tegen mijne voorgevel gekregen! Amaai...! Ik ben er nog niet goed van!

ROMAIN: Maar hoe komen die dan in zijne buik?

CHAREL: Iemand moet 'm die opgevoerd hebben!

ROMAIN: Als ik de schuldige te pakken krijg dan trek ik 'm zijne kop uit!

(Charel en Romain af in snel tempo)

MADELEINE: (schenkt zich een borrel in) Een - nul, meneer Romain! Proost!
(drinkt)

DERDE BEDRIJF

WOENSDAG NAMIDDAG

(Er ligt een rijzadel naast de deur. Bette en Delle komen thuis van de winkel. Ze zijn gepakt en gezakt)

DELLE: Ik ben eens echt benieuwd hoe die ontmoeting met Frits gaat worden!
 BETTE: 't Zal toch wel goed zijn hé wat dat we gekocht hebben?
 DELLE: Als de Frits het maar gere ziet!
 BETTE: En anders gaan we nog maar wat bijhalen! (merkt rijzadel naast de deur)
 Zeg Delle, kom hier nu eens kijken!
 DELLE: Wat is dat voor iets? Da's precies ne stoel. (ruikt er aan) En stinken dat die doet! 't Is precies in leder!
 DELLE: Die Frits zal toch gene sadosausice zijn zeker?
 DELLE: (verbetert) Ge bedoelt, ne sadomasochist? Gelijk dat we daar eens op den televisie gezien hebben!
 BETTE: Ja. Jamaar, dan ben ik weg hé!
 DELLE: Allé Bette, wij zijn er toch ook op gekleed. En we hebben een echte zweep gekocht! (toont zweep)
 BETTE: Hij zal z'n eigen moeten koest houden of hij zal er van lusten! (laat zweep knallen)

(we horen iemand in de keuken)

DELLE: Pas op Bette, daar is iemand!
 ALEX: (binnen met dokterstas) Dag dames!
 BETTE: Gij zijt den Alex zeker?
 DELLE: Den dokter?
 ALEX: 't Is te zeggen. Ik ben....
 DELLE: (onderbreekt) Naar 't schijnt wordt Frits elke dag door u onderzocht! Is dat waar?
 ALEX: Dat klopt!
 BETTE: En hoe voelt 'm z'n eigen?
 DELLE: Zit 'm in vorm?
 ALEX: Hij had het gisteren wat in z'n darmen, maar dat is ondertussen ook weeral opgelost!
 DELLE: 't Moest ook want vandaag is 't Dee-Dee zeker!
 BETTE: Is 't teveel gevraagd als wij van u verlangen dat ge ons ook eens ne keer onderzoekt?
 ALEX: Jamaar dames, ik doe dat niet graag.
 DELLE: 't Is toch niet omdat we al grijs zien zeker?
 BETTE: Hij onderzoekt liever een jong ding, Delle!
 ALEX: Wat wilt ge daarmee zeggen? Hebt ge staan loeren misschien?
 BETTE: Maar nee!
 ALEX: Dames, ik ben gene gewone dokter!
 DELLE: Dat geloof ik gere!
 BETTE: Dat kan ook niet als ge ervoor zorgt dat die Frits elke dag scherp staat!
 DELLE: We zullen u er goed voor betalen!

ALEX: En waarom moet ik u onderzoeken?

BETTE: Om te zien of wij fysiek wel in staat zijn om die Frits te ontmoeten.

ALEX: Nee, ik doe het niet!

DELLE: Jawel, wij zijn meer gewoon. Hé Bette...!

BETTE: Ge moet ons niet onderschatten!

ALEX: Allé dan. Maar één keertje hé! (haalt stethoscoop uit dokterstas en onderzoekt Delle op haar rug! Gij wordt honderd jaar. Dat is geen hart dat daar in zit, dat is ne motor van een bulldozer. Goed zo, dames?

BETTE: Hela, en ikke dan?

ALEX: Jamaar dames, ik heb nog andere dingen te doen.

BETTE: (roept luid door stethoscoop) Onderzoeken!

ALEX: (valt bijna omver van 't schrikken) Op uw gemak hé! (onderzoekt Bette) Rustig en diep inademen!

BETTE: Dat gaat niet. Dan geraak ik er niet meer uit!

ALEX: (luistert)... En dit hart is nog beter! Daar zit precies ne generator in. (pakt in) Kerngezond, dames! En nu moet ik gaan zien want men wacht op mij. Aanstonds gaat Frits uit z'n krammen schieten! (af langs keuken)

DELLE: Hoort ge dat, Bette?

BETTE: Kom, we gaan ons al omkleden. (af langs slaapkamers)

(Madeleine op van keuken. Deurbel rinkelt. Ze opent en laat Silvia binnen)

SILVIA: Dag make.

MADELEINE: Oh kindje, zijt ge nu al thuis? (kusje)

SILVIA: Ja, we hadden vandaag geen les.

MADELEINE: En hoe is 't ginder op kot in Gent?

SILVIA: Altijd maar studeren, hé make. Zeg, maar er is zo weinig volk thuis?

MADELEINE: 't Is vandaag D-Day! Ik zal de meid eens gaan zeggen dat ze wat eten moet maken voor u.

SILVIA: Nee, ik heb onderweg nog gegeten. Bij mijn vriend.

MADELEINE: Vriend...?

SILVIA: (fier) Dat had ik u eerst moeten zeggen misschien. Ik heb ne vriend. En 't is nogal serieus!

MADELEINE: Ge zijt ook al 22 jaar hé!

SILVIA: Morgen komt hij me eens opzoeken. Hij kan hier toch een paar dagen blijven logeren?

MADELEINE: Maar natuurlijk schat! Uwe Pa heeft van ons huis nu toch al een hotel gemaakt.

SILVIA: Hoe?

MADELEINE: Ja, daar logeren hier nog andere mensen. Hij heeft ze binnengelaten zonder het mij te vragen.

SILVIA: Hoe is 't met onze Pa?

MADELEINE: (krijgt het moeilijk) Nog niks veranderd! Daar telt hier maar één ding voor hem en dat is Frits! Ik hoop dat uwe vriend wat meer verstand heeft!

SILVIA: Ik hoop het. Hij is student Wetenschappen en Biologie! 't Is nen hele slimme.

ROSETTE: (op van keuken) Wie dat we hier hebben! Juffrouw Silvia. (kusje)

SILVIA: Dag Rosette.

ROSETTE: Maar meisje, ge ziet er goed uit!

MADELEINE: Rosette, is de keuken al opgerommeld?

ROSETTE: Ja madame. (uitdagend) Da's spijtig hé!

MADELEINE: Is er al gekuist op de slaapkamers?

ROSETTE: Ja madame. Daar is overal al gekuist! Maar als ge 't graag hebt dan zal ik de stallen ook nog gaan boenen!

MADELEINE: Ga dan het koperwerk maar kuisen!

ROSETTE: Heeft juffrouw Silvia geen honger?

MADELEINE: Nee en laat ons nu maar alleen. En neem die valies van Silvia mee naar achter!

(Rosette af met valies)

SILVIA: Het gaat nog altijd niet tussen u en Rosette zeker?

MADELEINE: Dat heeft nooit goed gegaan tussen ons. Wat wilt ge? Ze moeit zich met alles wat hier gebeurt.

SILVIA: Dat deed ze vroeger toch niet!

MADELEINE: En daar is nog iets met haar...!

SILVIA: Wat?

MADELEINE: Kom, we gaan een kop koffie drinken. (leidt Silvia naar keuken)

(Bette en Delle op in lederen kleding en met zweep)

DELLE: Waar zou het te doen zijn?

BETTE: Hier in elk geval niet!

DELLE: Kom, we gaan daar vanachter ook eens zien!

BETTE: (minder luid) Maar niet in de keuken want daar hoorde ik net stemmen.

DELLE: (laat de zweep knallen) Allé...!

BETTE: Ssst...!

(Bette en Delle sluipen af langs keuken. Romain, Charel en Alex binnen)

ROMAIN: 't Is weeral gebeurd!

ALEX: De Frits gaat nog 30 jaar mee als 'm zo z'n best blijft doen!

(Romain haalt bruine omslag met geld uit z'n binnenzak. Charel en Alex zetten zich bij Romain aan tafel. Plots dagen Marie-Claire op van bureel en Rosette van keuken)

ROMAIN: (stopt snel z'n geld weg) Ze ruiken het van op kilometers afstand. Hoe is dat toch mogelijk?

MARIE-CLAIRE: Wij hebben toch recht op ons loon.

(Romain betaalt iedereen uit)

ROMAIN: Allé, wat schiet er nu nog over?

ALEX: Kunnen we niet wat meer reclame maken voor Frits?

MARIE-CLAIRE: Ja. Bijvoorbeeld een advertentie in de krant!

CHAREL: Laat het afroepen op den televisie!

ROMAIN: Niks van! 't Is goed zo. Charel, waarom ligt die rijzadel daar?

CHAREL: Daar was een gesp aan kapot. Ik heb ze al hersteld!

ROMAIN: En nu iedereen aan 't werk. Vooruit!

(Rosette, Charel en Alex af langs keuken. Charel neemt de rijzadel mee. Marie-Claire gaat richting bureel. Ze blijft benieuwd bij de deur staan kijken naar wat Romain met z'n geld gaat doen. Romain verstopt z'n geld onder een zitkussen van een zetel. Dat heeft Marie-Claire gemerkt. Nu probeert ze Romain te verleiden. Romain heeft het erg moeilijk om z'n reputatie als brave huisvader gaaf te houden. Hij ziet ze vliegen. Net als Romain wil toehappen komt Silvia binnen. Marie-Claire vlucht naar bureel)

SILVIA: Dag Pa. (kusje)

ROMAIN: Dag Silvia. Hoe is 't? (schenkt zich een borrel in)

SILVIA: Goed. En met u?

ROMAIN: 't Kan niet beter kindje! (begint krant te lezen)

(Madeleine op)

SILVIA: Is dat alles wat ge moet weten, Pa?

(Romain verdiept zich in krant en antwoordt niet)

SILVIA: Pa...? (tot Madeleine) Precies dat 'm doof wordt!

(Madeleine trekt krant uit Romains handen en scheurt deze boos aan flarden)

ROMAIN: Wel...! Wat doet gij nu?

MADELEINE: Uw dochter vraagt u iets en ge antwoordt niet!

ROMAIN: Wat vraagt ze?

MADELEINE: Is die gazet misschien belangrijker dan de studies van uw dochter?

ROMAIN: Wie zegt zoiets?

MADELEINE: Ikke, dat hoort ge wel!

SILVIA: Laat 'm maar efkes doen, ma. Hij zal 't wel te druk hebben.

ROMAIN: (tot Madeleine) Hoort ge dat? Dat kind verstaat hare wereld. En gij verstaat nog niet eens hoeveel een gazet waard kan zijn! (raapt krant op en tracht te sorteren)

SILVIA: (tot Madeleine) En hoe gaat het met de zaken?

MADELEINE: Goed. Frits wordt al een dagje ouder, maar uwe Pa ook!

SILVIA: Hoe wordt dat opgelost? Is zijn materiaal nog wel vruchtbaar?

(Romain drinkt van borrel)

MADELEINE: Ja, want de meid is zwanger!

(Romain proest de cognac uit)

MADELEINE: Is er iets Romain?

ROMAIN: Daar heeft ze tegen mij niks van gezegd!

MADELEINE: Oh, moet dat dan?

SILVIA: Make, Pake, ik ga wat uitrusten op m'n kamer. (af langs slaapkamers)

(Madeleine merkt dat Romain vuile schoenen draagt. Ze neemt een paar pluchen pantoffels en gooit die voor z'n voeten)

MADELEINE: Aantrekken!

ROMAIN: Ik ben maar efkes in de stal geweest!

MADELEINE: Aantrekken, zeg ik! Daar hangt tien kilo mest aan uw schoenen!

ROMAIN: Zolang het maar geen pingpongballetjes zijn...! (trekt pantoffels aan)

MADELEINE: (snuift in de lucht) En dat stinkt hier nog hé! (gaat op zoek) Zijt gij dat, Romain?

ROMAIN: Zeg, wat denkt gij nog van mij?

MADELEINE: (vindt laarzen van Charel onder de zetel) En wat is dat hier? Onnozelaar! (terwijl ze de laarzen naar de keuken gooit)

SILVIA: (komt boos binnen) Ik vraag me wel eens af wie mijn kamer verhuurd heeft?

MADELEINE: (ad Romain) Die zot daar se...!

SILVIA: Dat is hier toch altijd een schoon thuiskomst!

ROMAIN: Ge kunt toch een andere slaapkamer nemen!

SILVIA: En mijn boeken dan?

ROMAIN: Wat is er met uw boeken?

SILVIA: Iemand heeft die uit de rekken gehaald! Al m'n boeken over het menselijk lichaam liggen her en der in de kamer verspreid! En meer bepaald het lichaam van de man! Er is zelfs een blad uitgescheurd waar dat een naakte man op staat! Wie doet zoiets?

ROMAIN: Ge neemt een andere kamer en die boeken dat breng ik wel in orde!

MADELEINE: En nu gaat er iets gebeuren hier hé! Ofwel kiest ge voor mij, ofwel kiest ge voor uwe Frits! Maar één van de twee moet hier het huis uit!

ROMAIN: Dan is mijn rekening rap gemaakt! Ik kies voor Frits!

MADELEINE: Goed, dan ben ik weg!!

ROMAIN: (belet haar) Jammaar Madeleine, ik bedoelde dat zo niet! 't Was maar om te lachen!

MADELEINE: (groen lachje) Hi hi! (dan streng) Bij mij niet!

ROMAIN: We kunnen daar eerst toch eens fatsoenlijk over praten!

MADELEINE: Daar valt niks te praten! 't Zijn eieren of jong!

MARIE-CLAIRE: (komt van bureel) Meneer Romain, daar is telefoon van Rik van 't Fluitje!

ROMAIN: Wat wilt die nu weer?

MARIE-CLAIRE: Hij zegt dat er vanachter in de tuin twee mussenschrikken loslopen die al de paarden de schrik op 't lijf jagen!

ROMAIN: Zeg maar dat 'm dat met Charel arrangeert! Ik heb nu geen tijd!

(Marie-Claire weer naar bureel)

MADELEINE: Ge weet het hé! Ge zult moeten kiezen! Nu! (af)

ROSETTE: (op) Madame is precies goed gezind?

ROMAIN: Ik heb met u ook nog een eike te pellen!

ROSETTE: Met mij? Waarom?

ROMAIN: Waarom zegt ge dat niet eerst tegen mij dat ge zwanger zijt?

ROSETTE: Ge waart er toch ook bij toen 't gebeurde!

ROMAIN: Wie denkt nu aan zoiets?

ROSETTE: Hoelang moet ik nog wachten om secretaresse te worden?

ROMAIN: Als ge tegen mij niks vertelt dan kunt ge naar die job van secretaresse fluiten! Weet ge dat?

ROSETTE: Goed, dan zal ik aan madame gaan vertellen dat gij de vader van mijn kind zijt!

ROMAIN: (houdt haar tegen) Rosette, doe dat niet! 't Komt allemaal in de saccoche!

ROSETTE: Dat zegt ge al zo lang!

(Bette en Delle komen binnen)

ROMAIN: Dames, ge moet voorzichtig zijn of ik ga er last mee krijgen!

DELLE: Maar wij zijn voorzichtig.

BETTE: Wij doen geen vlieg kwaad!

ROMAIN: En ga andere kleren aantrekken. Ge zijt precies twee Hels Angels!

(Bette en Delle af naar slaapkamers)

ROSETTE: (neemt Romain bij de hand tot bij bureel en beveelt) Gij gaat binnen en ge zet die trut op straat!

ROMAIN: Maar Rosette...!

ROSETTE: (roept luid door de kamer) Ik weet wie de vader is van mijn kind! Wilt er dat nog iemand weten...?

(Romain snoert haar de mond. Bette en Delle steken hun hoofd binnen)

BETTE en DELLE: Frits...?

(Romain jaagt hen weer weg)

ROMAIN: (opent deur van bureel en tot Marie-Claire) Hela...! Gij daar...! Kom eens naar hier! Nu direct!

MARIE-CLAIRE: (komt verwonderd uit bureel) Waarom...?

ROMAIN: Trek uwe jas aan en bol het maar af!

MARIE-CLAIRE: Hoe...? En al dat werk hier dan?

ROMAIN: Geen commentaar! Bol het af!

MARIE-CLAIRE: (trekt jas aan) Maar dat ga ik tegen madame vertellen!

ROMAIN: Dat moet gij weten!

MARIE-CLAIRE: We zullen eens zien of ge dan nog zone grote mond hebt!

ROMAIN: Doe haar mijn complimenten. IK ben de baas hier!

MARIE-CLAIRE: Gij stukske onbenul!

ROSETTE: Hoort ge dat wat die zegt tegen u?

MARIE-CLAIRE: En ge hebt veel sjans dat uwe Frits nog leeft!

ROMAIN: Waarom?

MARIE-CLAIRE: Vraag dat maar aan uw vrouw! (af langs keuken)

ROMAIN: Rosette, vanaf nu bombardeer ik u tot mijn secretaresse!

ROSETTE: (trekt schort af en gooit deze weg) En nu zal ik eens nieuw leven in de brouwerij gaan blazen met een geniaal idee!

ROMAIN: Wat gaat ge doen?

ROSETTE: Achter de computer zitten! (stapt richting bureel) Hoe moet ik die opzetten?

ROMAIN: Rosette, kom eens efkes hier! Laat dat daarbinnen maar efkes rusten! Gij had nog goei ideeën om ons zakencijfer wat op te krikken! Kom maar voor de pinnen!

ROSETTE: In welk land zit het meeste geld?

ROMAIN: In Amerika! Waarom?

ROSETTE: Welke taal spreken ze daar?

ROMAIN: Amerikaans. Waarom?

ROSETTE: Verstaat ge dat niet? Ge moet proberen van Amerikaanse klanten te werven! De naam 'Frits' is te Vlaams! Dat kunnen ze in Amerika nog niet eens gezegd krijgen! Hoe klapt een Amerikaan? Die verandert een "i" een "a"! Ik zal u een voorbeeld geven. Als wij lachen dan zeggen wij "hihi"! En nen Amerikaan die zegt "haha"! Verstaat ge 't? Dus, Frits wordt...

ROMAIN: (vervolgt) ...Frats! Dat klinkt precies ook niet hé! (test uit) Frats...Frats...!

ROSETTE: Dat wordt ge wel gewoon!

ROMAIN: Rosette, uw eerste idee gaat al direct de vuilbak in!

(Bette en Delle op met brei en bril. Ze zetten zich in de zetel)

ROSETTE: Dames, daar is hier een serieuze vergadering bezig over de toekomst van het bedrijf. Ik hoop dat ge tegen iedereen uwe mond houdt!

BETTE: Wij zwijgen als een graf.

ROSETTE: (vervolgt tot Romain) Dan zou ik ook durven voorstellen om een andere naam te kiezen voor het bedrijf! Zoiets als "het dekpaleis"!

ROMAIN: Maar dat vind ik een goed idee. Dat moet dan wel allemaal veranderd worden op onze brieven en omslagen.

ROSETTE: Dat is toch maar ene keer!

ROMAIN: Kom, laat ons drinken op... "het dekpaleis"!

(Rosette schenkt in, ook voor Bette en Delle)

DELLE: Proost! En dat we nog lang mogen hierblijven!

BETTE: Maar we hebben nog niks gezien!

DELLE: Dat komt nog. Doe m'n glas nog maar eens voll!

(Rosette schenkt weer in)

BETTE: En nu op de gezondheid van Frits! Proost!

(Madeleine zet twee valiezen bij de buitendeur en trekt haar jas aan. Romain merkt haar bedoeling)

ROMAIN: Wat gaat gij doen?

MADELEINE: Hebt gij Marie-Claire ontslagen? Ja of nee?

ROMAIN: Euh...

MADELEINE: (luid) Ja of nee?

ROMAIN: Ja! Maar ze heeft het verdiend ook!

MADELEINE: (tot Rosette) En gij naar de keuken!

ROSETTE: Jammaar, ik ben nu de secretaresse! Ik ben in de keuken niks meer vergeten!

MADELEINE: (luid) Trap het af! Allemaal!

(Rosette af naar keuken. Bette en Delle schrikken en willen er ook vandoor gaan, tot ze in deuropening staan)

ROMAIN: (tot Bette en Delle) Ik wil dat ge blijft!

MADELEINE: Weg!

ROMAIN: Blijven!

DELLE: Wij willen ons niet moeien, maar...

MADELEINE: Zwijg...!

BETTE: Als wij iets kunnen doen dan...

MADELEINE: Zwijg!

ROMAIN: Dames, ga daar in de zetel zitten en zwijg even!

(Bette en Delle nestelen zich in de zetel)

ROMAIN: (ernstig tot Madeleine) Als ge vertrekt dan zorg ik hier op staande voet voor een ramp want dan pleeg ik een vreselijk zelfmoord!

MADELEINE: (met lachje) Dat zult gij durven zeker, slappeling!

ROMAIN: Maar dan kent ge Romain nog niet! Ik ga direct naar de keuken en ik zal het broodmes hier op deze plaats tussen m'n ribben planten! (af naar keuken)

(Madeleine licht het zitkussen van de zetel op, haalt geldomslag tevoorschijn en stopt die in haar jas)

ROMAIN OFF: (laat een vreselijke angstaanjagende kreet) Aaaaah.....!!!

(Bette en Delle huiveren en schrikken. Algemene stilte. Madeleine schenkt zich een borrel in terwijl Bette en Delle angstig richting keuken kijken. Als Madeleine niet reageert komt Romain in de deuropening piepen. Hij krijgt een snel en stevig applaus van Bette en Delle. Romain komt in de kamer)

ROMAIN: (tot Bette en Delle) Dames, misschien is het nu beter dat ge even deze kamer verlaat want het kan nog veel bloediger worden!

(Bette en Delle in snel tempo af)

MADELEINE: Op uw gezondheid, bangerik!

ROSETTE: (nieuwsgierig op) Wat is hier allemaal gaande?

MADELEINE: Die snul hier heeft zo net zelfmoord gepleegd! Ziet ge dat niet! Het bloed stroomt uit z'n lijf.

ROSETTE: Is dat echt?

ROMAIN: Dat is niet waar, Rosette! Maar 't scheelde niet veel! (neemt Rosette

even afzijdig en fluistert te luid) Gij gaat er nu voor zorgen dat mijn vrouw blijft! Kost wat kost!

ROSETTE: Maar als ik dat doe dan zal Marie-Claire terug mijn plaats als secretaresse innemen.

ROMAIN: Dat interesseert me niet! Gij moet daar voor zorgen, Rosette! Want tenslotte kan uwe kop ook rollen!

ROSETTE: Goed. Ik heb nogal wat mensenkennis meegekregen van mijn vader. Dat is voor mij geen enkel probleem!

ROMAIN: Madeleine, nu moet ge eens goed luisteren naar Rosette. Dan hoort ge 't eens van een ander. Ik zal efkes weggaan! (af naar keuken)

ROSETTE: Madeleine...!

MADELEINE: Ik praat niet met u! En luisteren nog minder!

ROSETTE: Dan zal ik het anders arrangeren! (neemt briefje van kast en schrijft er een tekst op, gooit dat voor de voeten van Madeleine en af naar keuken)

MADELEINE: (raapt briefje op en leest) Trap het af! Hoe eerder hoe liever!!

(Madeleine wordt razend en gooit briefje boos op de grond. Romain op, merkt dat Madeleine er echt vandoor wil gaan en gooit zich voor de buitendeur)

ROMAIN: Madeleine, denk toch na eer ge zoiets doet!

MADELEINE: Ik heb de laatste weken nog niks anders gedaan dan nagedacht!

ROMAIN: Maar waar zult ge gaan slapen? Waar zult ge eten?

MADELEINE: Ik ga hier in de buurt ergens in een hotel logeren!

ROMAIN: (smeekt) Madeleineke..., doe het voor mij!

MADELEINE: Gij zoudt de laatste zijn waarvoor ik zou blijven!

ROMAIN: Kunt gij al die schoon momenten van die 25 jaar dan zo maar in ene keer vergeten?

MADELEINE: Ja, want die kunt ge op één hand tellen!

ROMAIN: Kom, trek uwe jas uit en zet uw valiezen weg!

MADELEINE: Ik geef u nog één kans! Maar nu wil ik een antwoord! Ofwel ik weg ofwel Frits!!

ROMAIN: Maar Madeleineke, Frits heeft mij groot gemaakt! Frits is voor mij méér dan alleen maar een dekhengst!

MADELEINE: En wat ben ik dan? (veegt datum uit op het memobordje tegen muurwand uit en schrijft het woordje 'saluut' erop. Met slaande deur af langs buitendeur)

ROMAIN: (blijft depressief achter) 't Moest er van komen hé! (vindt briefje op de grond en leest) Trap het af....! Hoe eerder hoe liever...! Godverde... godverde...!

ROSETTE: (op) Is ze al weg?

ROMAIN: Ja, en da's uw schuld!

ROSETTE: (troost hem) Ge moet daar niet zo zwaar aan tillen! Daar zijn nog vrouwen genoeg op de wereld. Trouwens, hebt gij aan mij niet genoeg?

ROMAIN: Wat gaan de mensen denken? En 't is slecht voor mijn commerce!

ROSETTE: Allé allé allé, alle mensen met naam en faam gaan al eens vreemd. Denk maar aan al die Amerikaanse filmsterren! Kom, ik zal u troosten!

ROMAIN: Dat gaat niet!

ROSETTE: Wedden? Ik heb nog een geheim! Wilt ge 't weten? 't Gaat over ons!

Ons beiden!

ROMAIN: Ik wil niet trouwen hé!

ROSETTE: Daar hoef helemaal niet getrouwd te worden!

ROMAIN: Wat gaat er dan met dat kind gebeuren?

ROSETTE: Ik ben niet zwanger...!

ROMAIN: (valt uit de lucht, dan boos) Dat was een list van u! Dat is chantage! Pure chantage! Dat trekt op niks!

ROSETTE: Maar als gij liever echt een kind wenst bij mij dan zal ik er de volgende keer aan denken!

ROMAIN: Als er nog een volgende keer komt!

ROSETTE: Oei oei, meneer is er nogal van aangeslagen!

ROMAIN: Ge zoudt voor minder als uw vrouw het na 25 jaar huwelijk afbolt! (zoekt naar omslag onder zitkussen van zetel, maar vindt niks) Miljarde..., m'n geld heeft ze ook al meegenomen! Nu ben ik helemaal blut! Ik heb nog geen geld meer om eten te kopen!

ROSETTE: Ik heb nog een idee!

ROMAIN: Die ideeën van u die kan ik!

ROSETTE: Maar die twee kwezels die hier logeren die hebben toch geld!

ROMAIN: Bette en Delle?

ROSETTE: We moeten er alleen voor zorgen dat ze verwend worden. Ze zijn niet veel gewoon. Dat heb ik al lang gezien! We zullen er eens voor zorgen dat ze denken dat ze in den hemel zijn!

ROMAIN: En hoe gaat ge dat doen?

ROSETTE: Dat zal ik eens rap uitleggen, maar hier niet!

ROMAIN: Waar dan wel!

ROSETTE: Op mijn bureel!

ROMAIN: Op één voorwaarde!

ROSETTE: En dat is?

ROMAIN: Dat ga dat hierboven (decolleté) ook een beetje verder openzet en dat ge met uw achterwerk schudt zoals Marie-Claire dat doet!

(Romain volgt Rosette die fel overdreven met haar achterwerk schuddend naar bureel stapt)

ROSETTE: (net voor ze binnen gaat) Leve het dekpaleis!!

VIERDE BEDRIJF

(eerste scène) DONDERDAG VOORMIDDAG

(Silvia vlucht speels voor Alex. Ze komt giechelend van keuken en verstopt zich achter zetel. Alex zoekend op)

ALEX: Boeh...! Boeh...! Ik ben de grote boeman! Waar zit mijn prooi?

(Alex ontdekt Silvia die weer wil vluchten, maar Alex houdt haar vast in z'n armen. Voor Silvia lijkt het spel, voor Alex is het nu gemeend)

SILVIA: (lachend) Ik wil los!

ALEX: Nee, ik heb u gevonden. Ik wil een beloning!

SILVIA: Goed dan. Wat wilt ge?

ALEX: Een kusje!

SILVIA: Een kusje...? Ge zijt gek!

ALEX: Nee, ik ben niet gek! Ik meen het!

SILVIA: Kom Alex, laat me nu los! Dat was niet afgesproken! Ik wil niet kussen!

ALEX: Wat maakt nu toch één klein petieterig kusje?

(Alex houdt haar flink vast, trekt haar naar zich toe en wil dan kussen. Plots zwaait de buitendeur open. Madeleine blijft in deuropening staan. Alex laat Silvia gegeneerd los waardoor zij bijna op de grond tuimelt)

SILVIA: We hadden u niet horen binnenkomen! Komt ge al terug?

MADELEINE: Daar denk ik nog niet aan!

SILVIA: Wat komt ge dan doen?

MADELEINE: Ik wip nog eens binnen om u te zien!

SILVIA: Ge blijft toch tot m'n vriend hier is?

MADELEINE: Dat weet ik nog niet.

SILVIA: Onze Pa zal blij zijn om u weer te zien.

MADELEINE: Ik vraag me af of uwe Pa verliefd is op zijn paard!

SILVIA: Ik zal koffie gaan zetten. (af naar keuken)

MADELEINE: (bekijkt Alex lang en ernstig) Waarom zijt ge me niet komen opzoeken? Ge wist dat ik helemaal alleen was in dat hotel!

ALEX: Ik euh... (verzint) ik wist de naam van dat hotel niet!

MADELEINE: Oh jawel! Ik heb u gisteravond gebeld en ik heb u de naam van dat hotel klaar en duidelijk meegedeeld! Ge hebt het adres trouwens nog genoteerd!

ALEX: Sorry, dat moet ik ergens verloren zijn!

MADELEINE: Of wilt ge me niet meer?

ALEX: Jawel! Allé, 't is te zeggen...! (voelt zich wat onwennig en besluit) Is het niet beter dat we onze stormachtige verhouding vergeten?

MADELEINE: Ziet ge wel! Ge wilt me niet meer!

ALEX: Madeleine, het wordt toch niks tussen ons!

MADELEINE: Niks? Noemt gij dat niks?

ALEX: Als eerlijk mens lijkt het me beter dat we elkaar niet meer stiekem ontmoeten. Romain is goed voor mij en een vriend bedriegen... daar heb ik

het moeilijk mee!

MADELEINE: Noemt gij u een eerlijk mens? Dat zag ik daarnet toen ge mijn dochter in uw armen had!

ALEX: Dat was maar spel!

MADELEINE: Op die manier is het bij mij ook begonnen!

ALEX: Madeleine, ge begrijpt me niet!

MADELEINE: Maar al te goed! Ge wilt me laten vallen als een baksteen! Is het niet?

ALEX: Nee, we kunnen ook....

MADELEINE: (herhaalt luid) Is het niet?

ALEX: Ja.

MADELEINE: Daar zult ge voor boeten, kereltje!

ALEX: Laat me niet lachen!

MADELEINE: Gij zijt gene vent! Gij zijt ne playboy. Ge jaagt achter elke vrouw die voor uw voeten loopt. En dat pik ik niet! Ge zult tegen de lamp lopen en nog vroeger dan ge denkt! (boos af naar keuken)

ALEX: (tot zichzelf) Wat krijgt die nu in ene keer? (af langs buitendeur)

ROMAIN: (op langs keuken en gaat hopeloos op zoek naar omslag met geld) Hoe is dat nu toch mogelijk? Heeft een vrouw dan geen greintje medelijden met ne vent die bijna failliet is?

SILVIA: (op) Wanneer is Charel terug van z'n ochtendritje, Pa?

ROMAIN: Aanstonds want Frits was al terug! Hij zal er onderweg weeral afgetuimeld zijn!

SILVIA: Gij weet al dat ons Ma terug is?

ROMAIN: Is ze echt terug? Waar is ze?

SILVIA: In de keuken. Ze komt maar efkes langs om mij te zien, zei ze.

(Romain wil direct naar keuken. Silvia houdt hem tegen)

SILVIA: Blijf maar hier, Pa. Ze wil u in geen geval zien!

ROMAIN: Ik wil haar maar vragen of ze mijn geld gezien heeft!

SILVIA: Dat heeft ze meegenomen.

ROMAIN: Allemaal?

SILVIA: Ja.

ROMAIN: Waarom? Ik moet niet leven, nee? Trouwens, hoe wist zij dat het geld in één van die zetels zat?

SILVIA: Naar 't schijnt heeft Marie-Claire gezien dat gij daar uw geld verstoppte!

ROMAIN: Die heks...!!

SILVIA: Pa, ik moet u iets vragen. Vandaag komt mijne verloofde. Ik had graag dat ge hem voorzichtig behandelde. Hij is nogal verlegen, ziet ge! Die jongen heeft niks te maken met die ambras tussen u en ons Ma!

ROMAIN: Ik zal proberen. Maar dan moet gij ook iets voor mij doen!

SILVIA: Zeg maar wat!

ROMAIN: Ik wil dat ge de foto van Frits weer tegen de muur hangt! Het heeft nooit gemogen van uw Ma, maar nu dat ze toch de deur uit is wil ik 'm weer tegen de muur zien hangen! (doet weer een poging om naar keuken te gaan) Ofwel moet ik met haar eens gaan praten!

SILVIA: Nee Pa! Dat haalt niks uit! Ze zit te wenen aan tafel. Dat zou het alleen maar erger maken. Ik zal wel zorgen dat de foto van Frits terug tegen de

muur komt! (af)

(Bette en Delle op en zetten zich in zetel te breien)

DELLE: Meneer Romain, we kunnen niet begrijpen hoe het komt dat wij er gisteren over geschoten zijn met die Dee-Dee!

ROMAIN: Er komen nog dagen, dames! Maar ge moet tegen het wachten kunnen!

BETTE: Maar we wachten al 65 jaar!

ROMAIN: Dan steekt het op die enkele dagen ook niet meer! Wat ik wilde vragen; Zou dat mogelijk zijn om nu al een voorschot aan mij over te maken?

DELLE: Bette?

BETTE: Ja?

DELLE: Hebt gij wat kleingeld op zak?

BETTE: (kijkt in zak van kleding en halt er een pakje geld uit) Is 25.000 genoeg?

ROMAIN: Ja.

DELLE: Jamaar, anders gaan we efkes naar boven zalle!

ROMAIN: Nee, 't is goed.

BETTE: Als ge iets nodig hebt dan vraagt ge 't maar!

ROMAIN: Hoelang willen de dames eigenlijk blijven logeren?

BETTE: Gaan we 't hem zeggen, Delle?

DELLE: Doe maar!

BETTE: Spijtig genoeg zullen we hier moeten blijven voor altijd, meneer Romain!

ROMAIN: Voor altijd...? Hoe...?

DELLE: Ja. We hebben ons huis en al onze grond verkocht!

BETTE: Om rustig onze oude dag te kunnen slijten!

DELLE: Dus geld is geen enkel probleem!

BETTE: Maar we willen wel waar voor ons geld! Als ge begrijpt wat ik bedoel!

ROMAIN: Jamaar, daar zullen we zeker voor zorgen!

DELLE: Ik krijg precies al honger!

ROMAIN: Nu al? 't Is nog maar elf uur! Maar da's niks, ik zal er wel voor zorgen dat de meid iets klaarmaakt! (opent deur van bureel waar Rosette zit) Rosette, kunt gij wat eten maken voor de dames Bette en Delle?

ROSETTE OFF: Ik ben de meid niet meer! Ik doe enkele nog bureauwerk! En laat me gerust!

(Verschillende formulieren vliegen om de oren van Romain die snel de deur weer sluit)

ROMAIN: (met flauw lachje naar de dames) Dan zal ik er zelf wel voor zorgen. Met de microgolf gaat dat nogal snel hé! (nervus af naar keuken)

BETTE: Hier is iets gaande hé!

DELLE: Ik geloof het ook.

BETTE: Eerst hadden ze zo'n schoon jong ding op het bureel zitten en nu zit die meid daar!

DELLE: De vrouw van meneer Romain heb ik gisteren zien rondlopen met twee valiezen!

BETTE: En die dokter komt hier ook vrij veel!

DELLE: En dat is niet alleen voor de Frits hé! Daar zit meer achter!

BETTE: Zoiets dat zien wij direct, hé Delle!

(Een nerveuze Romain op met kom spaghetti en bestek)

ROMAIN: Hoe moet ik dat hier nu gaan doen?

ROMAIN: Mogen we u vragen om een schort te dragen, meneer Romain?

ROMAIN: Ikke...? Een schort...?

BETTE: Wij zijn toch de klanten hé!

DELLE: Dus wij betalen.

ROMAIN: Allé dan. (haalt schort van kapstok en trekt 'm aan)

BETTE: Kan meneer Romain serveren voor ons?

(Romain probeert de spaghetti met een lepel op de borden te doen, maar dat mislukt steeds. Hij krijgt het op z'n heupen en serveert dan met z'n handen. Achter z'n rug maakt Delle een gebaar naar Bette dat ze nu eens moet kijken want er gaat wat gebeuren. Delle laat een vork vallen)

DELLE: Kan meneer Romain mijn vork oprapen alstublieft?

(Romain bukt zich om de vork op te rapen en hier maken de dames gebruik van op giechelend op z'n achterwerk te tikken. Nu komt Charel binnengelopen met rijzadel. Hij legt 'm bij de deur)

CHAREL: Meneer Romain, Frits is er vandoor met dat ding van Rik van 't Fluitje!

ROMAIN: Dat gaat 'm zijne kop kosten!

DELLE: Toch niet van Frits, hoop ik!

BETTE: Nee, van Rik van 't Fluitje, Delle!

ROMAIN: (wil aanstonds met Charel mee, nerveus) Iedereen moet gemobiliseerd worden. (over z'n toeren, bonkt op bureeldeur en roept luid naar de keuken) Waar zit iedereen? onmiddellijk naar de living komen! Allemaal!

(Silvia komt van keuken. Rosette in overdreven sexykleding op van bureel)

ROMAIN: Wil er iemand naar Alex bellen? En zeg hem dat hij als de bliksem naar hier moet komen!

ROSETTE: Ik weet zijne nummer niet!

ROMAIN: Gij zijt toch secretaresse hé! (monstert haar kleding) Of zijt gij misschien dat ventje van Michelin-banden? Want daar hebt ge veel van weg!

ROSETTE: (ad schort) Hebt ge u eigen al eens bekeken? Ge zijt precies Keetje Toppel...!

(Romain trekt schort af en gooit ze kwaad op tafel. Rosette naar bureel)

ROMAIN: Bette en Delle ruimen de tafel af en doen den afwas!

DELLE: Oh nee...!

BETTE: Daar betalen wij niet voor!

ROMAIN: Maar dit is een geval van heirkracht. Kom, we zijn weg. Langs de voordeur dat is sneller!

(Rosette van bureel en samen met Romain, Charel en Silvia af langs)

buitendeur. Madeleine op van keuken terwijl Bette en Delle de tafel afruimen)

DELLE: (terwijl ze haar passeren) Heeft madame goesting voor spaghetti misschien?

MADELEINE: Nee, ik leef van de liefde!

BETTE: Dat is niet moeilijk met die Frits in huis!

(Bette en Delle af. Deurbel rinkelt. Madeleine laat Marie-Claire binnen)

MARIE-CLAIRE: Zo weinig volk aanwezig?

MADELEINE: Frits is er vandoor! Hoe wist ge dat ik hier was?

MARIE-CLAIRE: Ik had naar uw hotel gebeld.

MADELEINE: (vervelende pauze, dan met droeve stem) Alex wil me niet meer!

MARIE-CLAIRE: Alex deugt niet, madame! Bij mij heeft hij ook al geprobeerd!

MADELEINE: Bij u ook al? 't Is niet waar hé! En bij ons Silvia ook al!

MARIE-CLAIRE: Binnenkort begint hij nog te jagen achter die twee ouw dozen!

MADELEINE: Dat is ook al gebeurd!

MARIE-CLAIRE: Hoe?

MADELEINE: Naar 't schijnt heeft 'm zich voorgesteld als gewone dokter en heeft hij hen al onderzocht!

MARIE-CLAIRE: 't Is niet waar hé! De viezerik! Hij pakt wat 'm kan krijgen! Zo'n venten die mogen ze voor mij tegen de muur zetten!

MADELEINE: Hij zal er voor boeten!

(Deurbel rinkelt. Madeleine af en keert zeer snel weer)

MADELEINE: (minder luid) 't Is Alex...! Ga gij snel dat pistool halen in de keuken in de onderste kast rechts! Dit is de kans om Alex te pakken!

(Marie-Claire af naar keuken. Madeleine laat Alex binnen)

ALEX: Wat is er allemaal gaande met Frits want ik kon die nieuwe secretaresse maar moeilijk verstaan?

MADELEINE: Frits is er weer vandoor!

(Marie-Claire komt van keuken en geeft pistool achter de rug van Alex aan Madeleine)

ALEX: Dan zal ik eens helpen zoeken!

MADELEINE: (richt pistool op Alex) Nee nee, gij blijft hier!

ALEX: (met lachje) Ha ha, dat pistool is niet eens geladen!

MADELEINE: Oh nee! Kijk maar eens dan!

(Madeleine knalt een pot van de kast. Alex duikt op de grond)

ALEX: (komt weer recht en smeekt op z'n knieën) Niet schieten alstublieft! Ik zal alles doen wat dat ge me vraagt!

MADELEINE: Goed. Begin dan maar met u uit te kleden!

ALEX: Uitmaken...? Waarom...?

MARIE-CLAIRE: Ne playboy kleedt zich toch graag uit! Of is dat niet zo?

(Alex begint zich uit te kleden. Madeleine fluistert iets tegen Marie-Claire die snel naar keuken gaat)

ALEX: Wat zijn je plannen? (helemaal in onderhemd en boxershirt)

MARIE-CLAIRE: (op met haagschaar) Ik ben gereed, madame!

ALEX: Ge gaat toch niet....?

MADELEINE: Jawel! Ne vogel voor de kat! Ogen dicht en handen omhoog of ik schiet de hersenen uit uwe kop!

ALEX: (smeekt) Nee...! Alstublieft! Ik ben ne man!

MADELEINE: Ne man...! Laat me niet lachen! Een ajuin zeker! Marie-Claire, knippen maar...!

(Marie-Claire slaat de haagschaar dicht. Alex laat een kreet van pijn. Hij keert zich met rug naar publiek en kijkt naar z'n kruis)

ALEX: Oef...! (zucht van opluchting) 't Is niks!

(Nu komen Bette en Delle van de keuken en merken iets bij Alex. Hun mond valt open! Ze krijsen en willen Alex grijpen. Alex vlucht rond de tafel, grijpt z'n kleren en vlucht langs buitendeur)

BETTE: Hebt ge dat gezien, Delle?

DELLE: Amaai, daar ben ik efkes niet goed van!

BETTE: Dat gaan we in onze dagboek schrijven, kom! (beiden af)

MADELEINE: Gaan wij dat ook in onze dagboek schrijven, Marie-Claire?

(Madeleine samen met Marie-Claire af langs buitendeur. Romain, Rosette en Silvia op langs keuken. Romain zet zich direct bij de radio. We horen muziek)

ROMAIN: Misschien dat ze er wel iets van zullen zeggen op de vrije zender!

ROSETTE: Waar zit Charel?

SILVIA: Die ging nog verder zoeken!

(deurbel rinkelt. Silvia laat haar verloofde Filip binnen. Hij draagt een sterke bril en blijkt verlegen)

SILVIA: Pa, dat is mijne verloofde, Filip Solsleutel!

ROMAIN: Zeg maar dat 'm efkes zwijgt tot we iets horen op de radio! Wat ga ik nog allemaal meemaken? Eerst mijn vrouw de pist in en nu mijne Frits ook nog!

STEM NIEUWSLEZER: ...Hier onderbreken we dan even voor een dringend politiebericht. Een zwarte hengst zet alles ondersteboven op de Grote Markt! Van... tot...! (plaatselijke namen gebruiken) Hij holt tussen tram en bus. Het is aan te raden om de weg naar.... zoveel mogelijk te vermijden!

ROSETTE: (Frits zal zeker gedacht hebben dat het Trein-Tram-Busdag was!

ROMAIN: (misplaatste grap voor Romain, dan boos) Weet ge nog iets plezanter? Ik

ga naar de politie telefoneren! (af naar bureel)
ROSETTE: (bij wijze van kennismaken. Slaat Filip op de rug) Is 'm dat nu, Silvia?
SILVIA: Ja. Dat is nu mijn verloofde!
ROSETTE: (monstert Filip) Ge zoudt het 'm niet aangeven!
ROMAIN: (op van bureel) Charel heeft Frits kunnen pakken! Eindelijk...!
SILVIA: Pa, wilt ge nu eens eindelijk kennismaken met Filip?
ROMAIN: Daar heb ik nu geen tijd voor! Rosette, gij gaat onmiddellijk een rapport maken voor de verzekering!
ROSETTE: Hoe moet ik dat doen?
ROMAIN: Gij zijt toch mijn secretaresse hé! Of niet soms? Kom, ik zal het eens ene keer voordoen.

(beiden af naar bureel)

SILVIA: (tot Filip) En, goed kunnen vinden?
FILIP: 't Is nogal ver van Gent naar hier!

(vervelende pauze. Filip weet met z'n handen geen blijf)

SILVIA: Gaat ge mee?
FILIP: Waar naartoe?
SILVIA: Ik zal u de logeerkamer tonen. (lief) Dan kunt gij MIJNE Frits eens zijn!
FILIP: (begrijpt haar niet) Frits...?
SILVIA: Grapke!
FILIP: Ik moet wel uitkijken want mijn goede bril is kapot. Ik heb mijn reserve maar opgezet!
SILVIA: (neemt Filip bij de hand en wil hem afleiden naar slaapkamers, maar bij de deuropening loopt Filip al tegen de deurstijl)

(tweede scène) DONDERDAG NAMIDDAG

(Romain zit lichtdronken met fles aan tafel. Hij staart naar de foto van Frits die tegen de muur hangt)

ROMAIN: Gij zijt mijne maat, Frits! Maar dat weet gij wel hé! Wij passen bijeen als twee druppels water. En als ons Madeleine denkt dat ze ons zo kan straffen door er vandoor te gaan, dan zit ze er dik naast! We zullen wel eens zien hoe ver ze ons kunnen krijgen! Want ze kennen ons nog niet, hé Frits! We zullen ze 't eens laten merken! Vandaag nog! Want niks is sterker dan echte vriendschap.

(Romain neemt fles mee en af langs keuken. Een uitgeputte Filip moet vluchten en verstopt zich achter zetel. Bette en Delle op in lederen pak. Ze laten hun zweep kletsen)

DELLE: Waar zit 'm ergens?

BETTE: Hij moet hier binnen zitten!

(Filip wordt gevangen, maar pruttelt tegen)

FILIP: Maar ik zie niks!

DELLE: Zet dan die bril af! (neemt z'n bril af)

FILIP: Nu zie ik nog minder! Maar waarom laat ge mij niet gerust?

BETTE: Zijt gij Frits of zijt ge 't niet?

FILIP: Nee, ik ben Filip.

DELLE: Waarom noemt de dochter u dan 'mijne Frits'?

FILIP: Dat doet ze nogal eens.

BETTE: Gij kunt zeggen wat dat ge wilt!

DELLE: We laten hem deze keer niet ontsnappen, Bette!

(Delle legt de rijzadel op z'n rug en afwisselend maken Bette en Delle een ritje op Filip)

FILIP: (uitgeput) Help...! Ik word aangerand!

SILVIA: (op) Wat is hier allemaal gaande?

DELLE: 't Is z'n eigen schuld!

BETTE: En niet hij werd aangerand, maar wij werden aangerand, ja!

SILVIA: Dames, ge gaat onmiddellijk deze kamer verlaten of ik roep onze Pa!

BETTE: Waar zit dan in godsnaam die Frits?

DELLE: Hebt ge wel ne 'Frits' in de familie?

SILVIA: Ja! En daar doet ge niet mee wat dat ge wilt! En zeker niet zo'n dingen als hier gebeuren!

DELLE: Dat is precies wat dat wij willen!

BETTE: Hoe wilder, hoe liever!

(Bette en Delle af. Silvia helpt Filip met de rijzadel af te doen)

FILIP: (helemaal aangeslagen) Wat willen die vrouwen toch van mij?

SILVIA: Als ik dat eens wist!

ALEX: (steekt hoofd voorzichtig binnen, dan tot Silvia) Is uw Ma of Marie-Claire in de buurt?

SILVIA: Nee.

ALEX: Goed. (komt dan binnen) Waar zit uwe Pa?

SILVIA: Laat die maar stillekes doen want die is helemaal gedemotiveerd sinds dat ons Ma eruit getrokken is!

(Silvia gaat naast Filip in zetel zitten. Alex nestelt zich naast Silvia)

ALEX: (streelt haar) En hoe is 't met u? Kan er nu nog geen kusje af?

FILIP: Hela...!

ALEX: (heeft geen interesse voor de opmerking van Filip) Allé Silvia! Ge moet toch uwe wereld leren kennen!

FILIP: (boos) Gij kent uwe wereld zelf niet!

ALEX: (tot Silvia) Wat zit dat konijn hier te doen?

SILVIA: Pardon, dat is Filip, mijn verloofde!

ALEX: Oh, ge zijt verloofd! Maar dat wist ik niet!

FILIP: Ge zult het nog wel te weten komen dat ge uw handen moet thuishouden!

ALEX: Amaai, en wat voor een toon!

FILIP: Vroeg of laat heb ik u te stekken. Dat zweer ik!

ALEX: Ziet gij mij wel zitten, manneke? Anders moet ge den thermopane van uwen bril eens kuisen!

(Filip wil erop slaan, maar Alex kan hem makkelijk bedwingen met één hand)

ALEX: Wat is die dweil aan 't doen?

SILVIA: Alex, laat ons gerust!

ALEX: Nog ne goeie raad, Silvia! (staat recht en ad Filip) Met zoiets zijt ge niks. Gij moet ne man hebben en geen uil! Saluut! En doe de groeten aan uwe Pa! (af langs keuken)

FILIP: Wie is die vervelende figuur?

SILVIA: Alex. Hij is dierenarts!

FILIP: Ne grote viespeuk, als ge 't mij vraagt!

SILVIA: Gaat ge mee?

(Silvia met Filip af naar slaapkamers. We horen lawaai aan de buitendeur. Romain wil binnenkomen met Frits, maar het paard wil niet verder dan de hall. We zien duidelijk de koord waarmee Romain het paard naar binnen wil trekken)

ROMAIN: Kom Frits, dan kunt gij ook eens zien hoe dat wij hier wonen! (trekt uit alle macht aan koord, maar het paard verroert geen vin) Ge weet toch dat ge mijn beste vriend zijt en vrienden horen toch bij elkaar! Als ge nu mee naar binnen komt dan moogt ge deze avond naast mij in de zetel zitten als we naar den televisie kijken! (hopeloos) Allé dan, blijf dan hier maar in de hall staan. Maar hou u rustig of ge gaat terug naar uwe stal. Wij vrienden verstaan elkaar wel, hé Frits! (sluit buitendeur en legt zich in de zetel te slapen)

(Silvia en Filip op)

SILVIA: ...en gij hebt die boeken bij, zegt ge?

FILIP: Ja, ze liggen nog in den auto!

SILVIA: Haal ze dan maar!

FILIP: (opent buitendeur, merkt paard en groet) Dag meneer! (sluit deur) Silvia, er staat iemand voor de deur!

SILVIA: Wie dat? (opent buitendeur en laat een verschrikkelijke kreet) lèèèè...!!
Een paard....!

FILIP: Is dat een paard? (reinigt z'n bril)

SILVIA: (tracht Romain te wekken) Pa...! Pa...!

ROMAIN: Ja, wat is er?

SILVIA: (behoorlijk boos) Pa, dat moet gedaan zijn met die streken!

ROMAIN: Met watte? (zet zich recht)

SILVIA: Weet gij dat Frits daar in de gang staat?

ROMAIN: Oh, is 't dat maar! (legt zich terug neer)

SILVIA: Jamaar, binnenkort steken ze u nog in een gekkenhuis!

ROMAIN: (weer recht) Als Frits dan mag meegaan is dat voor mij nog niet zo erg!

(Rosette op van bureel en trekt jas aan)

ROMAIN: (merkt haar) En wat gaat gij doen?

ROSETTE: 't Is vijf uur! Elke secretaresse stopt om vijf uur! (stapt richting buitendeur)

FILIP: (zingt à la Van Duin) Er staat een paard in de gang, ja ja...!

ROSETTE: (ad Filip, vindt dat maar vreemd en dan tot Silvia) Heeft die dat dikwijls?
(stapt verder terwijl ze zonder kijken de buitendeur opent, dan tot Romain)
Tot morgen, saluut en de wind vanachter! (stuit dan op het paard en laat een kreet) lèèèè...!! (valt bewusteloos)

ROMAIN: (genietend) Nu zal ze wel overuren moeten maken! Willen of niet!

SILVIA: (bezorgt om Rosette, dan tot Filip) Haal een glas water, snel!

(Filip naar keuken)

SILVIA: Pa, waarom doet ge zoiets?

ROMAIN: Omdat mijne Frits de enige is op deze wereld die mij begrijpt!

(Filip op met gevuld glas. Silvia laat Rosette drinken)

ROSETTE: (komt weer overeind maar spuwt vuur) Help...! Help...!

SILVIA: (ad Filip) Wat krijgt die nu? (ruikt aan glas) Dat is geen water! Dat is pure azijn...!

FILIP: Dat ligt aan mijne slechte bril! We zullen haar in de zetel leggen!

(Silvia en Filip leggen Rosette in de zetel)

CHAREL: (op langs keuken) Meneer Romain, Frits is weeral weg! Zijne stal is leeg en hij staat ook niet in de weide!

ROMAIN: Natuurlijk!

CHAREL: Hoe natuurlijk?

SILVIA: Hij staat daar in de gang! (ad Romain) Daar se...! Ze krijgen het hier allemaal precies!

(Charel kijkt achter buitendeur en lacht)

SILVIA: Waarom lacht ge, Charel?

CHAREL: Omdat uw Ma op komst is. Ze heeft net haar auto vanachter geparkeerd!

SILVIA: (duidelijk in paniek) Niks zeggen, hé mensen! Of deze keer wordt 't onze Pa z'n dood!

(Madeleine op met twee valiezen. Ze is nederig)

ROMAIN: (vanuit de hoogte) Is 't om te komen logeren, madame? Dat gaat niet want alles zit vol!

SILVIA: Pa, hou uwe mond!

(Charel gaat voor de buitendeur staan om te beletten dat Madeleine eventueel deze deur zou openen)

MADELEINE: Ik heb mijn fout ingezien. Ik kom vragen of ik terug mag komen?

SILVIA: Dat moet ge niet vragen. Onze Pa zal blij genoeg zijn!

FILIP: (begint lachend te zingen) Er staat een paard in de gang... (krijgt tik van Charel)

MADELEINE: (ruikt alcohol aan de adem van Romain) Hebt ge weer gedronken?

SILVIA: Ja. Omdat.. omdat 'm zoveel verdriet had om... om alleen te zijn!

MADELEINE: (omhelst Romain) We zullen terug opnieuw beginnen, maar dan moet die foto van Frits wèl van de muur!

ROMAIN: Okee! (haalt foto van de muur en zet 'm naast de kast) Goed zo?

(we horen plots hoefgetrappel in de hall)

MADELEINE: Wat was dat...?

(Als Madeleine richting buitendeur kijkt imiteert Charel het hoefgetrappel van een paard. Maar het geluid achter de buitendeur wordt sterker en sterker. Het lijkt of het paard de deur wil openen. Charel heeft alle moeite van de wereld om de deur dicht te houden. Plots schopt het paard een deel van de muur tussen living en hall in. Madeleine ruikt onraad. Ze opent met een ruk de buitendeur en stuit op het paard. Ze sluit de deur. Haar ogen schieten vuur)

MADELEINE: (dan woedend tot Romain) Maar ik blijf hier gene minuut langer tussen die zotten!

ROMAIN: Madeleine, ik kan het allemaal uitleggen!

(Madeleine boos met valiezen af langs keuken)

ROMAIN: Maar allé nu, daar kunt ge nog niks meer tegen zeggen! Die luistert gewoonweg niet meer!

SILVIA: Dat is niet moeilijk!

ROMAIN: Wie heeft Frits vandaag rauwe eieren gegeven?

ROSETTE: Ikke? Waarom? Mocht dat niet?

ROMAIN: (kordaat) Nee!

ROSETTE: Ik moest toch verse eieren gaan halen!

ROMAIN: Dat was voor gisteren!

ROSETTE: Ik dacht...

ROMAIN: (onderbreekt boos) Gij moet niet denken, Rosette. Laat het denken maar aan mij en aan Frits over. Die heeft er tenminste ne kop voor!

ROSETTE: Ik ben weg! (wipt uit zetel) Wete gij dat! (af langs keuken)

SILVIA: En ik ook! (volgt Rosette)

FILIP: (kan niet nalaten van weer te zingen) Er staat een paard in de gang, ja ja ja...!

(Maar Romain schopt hem onder z'n achterwerk! Filip volgt Silvia)

CHAREL: Wil ik Frits terug naar de stal brengen, meneer Romain?

ROMAIN: Nee Charel, dat zal ik wel doen. En morgen zal ik mijne Frits eens gaan soigneren se...! Zo'n ogen gaan ze nog trekken! Wacht maar!

(Charel af met rijzadel. Romain hangt de foto van Frits weer terug tegen de muur)

VIJFDE BEDRIJF

VRIJDAG

(De muur tussen hall en living is stuntelig opgelapt. De foto van Frits hangt weer tegen de muur. We merken door deuropening Fond dat Romain met een bot stro naar slaapkamers sluipt. Hij steekt even z'n hoofd in de living en stapt verder. Rosette komt van bureel, kiest aan de bar een fles)

ROSETTE: Olleke bolleke riebessolleke olleke bolleke knol...!

(Rosette neemt fles cognac en gaat ermee terug naar bureel. Romain komt van slaapkamer, wil zich een borrel cognac inschenken, maar merkt dat er een fles verdwenen is)

ROMAIN: Hoe kan dat? Waar staat die cognac nu?

(Romain gaat naar bureel en keert weer met fles cognac. Rosette komt hem achterna en probeert de fles terug te bemachtigen)

ROSETTE: ...Wie zegt dat ik niet mag drinken als de baas dat ook doet?

ROMAIN: In uw kot gij of ge zijt secretaresse af! Verstaan!

ROSETTE: Amaai, bijt m'n neus niet af! (achter de rug van Romain neemt ze dan maar een halfvolle fles rum mee af naar bureel)

ROMAIN: (schenkt zich een borrel in) Uiteindelijk is er maar ene waar dat ik kan op betrouwen en dat is Frits! Dus zal ik hem ook als mijn beste vriend behandelen!

SILVIA: (op) Pa, ge moet zoveel niet drinken!

ROMAIN: Ne mens die depressief is moet drinken! Anders gaat dat niet over! En die Solsleutel van u....!

SILVIA: (verbetert) Het is Fi-lip! En die jongen heeft daar niks mee te maken! Trouwens, waar zit 'm ergens?

ROMAIN: Ik heb hem vandaag nog niet gezien!

SILVIA: En wat was dat lawaai deze nacht boven op de gang?

ROMAIN: Dat zullen die twee ouw vrijsters wel geweest zijn!

SILVIA: Ik ben deze voormiddag eens gaan praten met ons Ma!

ROMAIN: Waarom?

SILVIA: Om ze terug hier bij ons te krijgen! Of vindt gij het zó plezanter misschien?

(Filip op langs keuken in safaripak en met een vergrootglas)

ROMAIN: Amaai, wat schieten ze daarbinnen?

FILIP: Ik ben op jacht geweest naar insecten in de vrije natuur, maar ik heb niks anders gevonden dan pinponballetjes. Wat is dat hier allemaal?

ROMAIN: Soms regent het hier van die dikke plastieke bollekes! Is dat in de stad niet zo?

CHAREL: (op van slaapkamers. Het lijkt of hij net iets heeft ontdekt) Meneer Romain, weet ge wat ik nu gezien heb?

(Maar Romain laat Charel niet uitpraten)

ROMAIN: Charel, zijt gij niet een beetje moe van de laatste dagen?

CHAREL: Jamaar, ik heb...

ROMAIN: (onderbreekt opnieuw) Gij zijt al wat te oud voor zulke dingen!

CHAREL: Nee, ik heb dat echt...

ROMAIN: (onderbreekt) Ge moet maar efkes gaan rusten nu, Charel! (leidt Charel onder luid gemor af naar slaapkamers en stapt zelf naar keuken)

SILVIA: (tot Filip) Zullen wij eens gaan wandelen?

FILIP: Nee, hier is niks te zien! Ik wil spinnen, vlinders en kevers, maar geen pingpongballen!

SILVIA: Als ik niet goed genoeg meer ben dan is 't ook goed! (boos af)

FILIP: Silvia...? Zo meende ik het niet! Silvia...? (volgt haar en loopt daardoor weer tegen deurstijl)

(Bette en Delle teleurgesteld op. Ze zetten zich aan tafel)

DELLE: Ik vraag me af of we die Frits wel ooit te zien krijgen?

BETTE: Ik vrees het ergste, Delle. We zullen het hier moeten afbollen zonder Frits!
Neem dat maar van mij aan!

ALEX: (op langs keuken) Dag dames!

DELLE: (fluistert) Pas op! 't Is die viezerik weer!

(Alex zet zich tussen Delle en Bette aan tafel)

ALEX: Is 't toegestaan, dames?

CHAREL: (op van slaapkamers) Wil ik u eens wat zeggen? Ik heb...

ALEX: (onderbreekt) Maar allé nu Charel jong...! Kan ne mens nu eens nooit rustig praten?

CHAREL: Maar ik heb het weer gezien!

ALEX: Als wij zo oud zijn als gij dan zien wij ook dingen die er niet zijn!

DELLE: Is dat tegen ons?

ALEX: Grapke!

(Charel druipt af. Onder volgend gesprek komt Filip op handen en knieën binnen gekropen met vergrootglas in aanslag. Hij volgt duidelijk een spin)

ALEX: En hoe is 't met de dames?

DELLE: Met ons goed!

BETTE: 't Kan beter natuurlijk!

ALEX: Als ge nog eens graag hebt dat ik u onderzoek..., ge zegt 't maar!

DELLE: Nee, we zijn fit en gezond!

(Filip is nu onder de tafel gekropen. Blijkbaar kruipt de spin omhoog tegen de benen van Bette. Filip volgt de spin, maar wordt onvrijwillig handtastelijk. De ogen van Bette draaien alle kanten op. Hetzelfde gebeurt bij Delle. Ze vermoeden dat het Alex is die hen het hof wil maken! We merken mimisch dat ze tot de aanval willen overgaan)

BETTE: (plots en luid) We pakken hem!

DELLE: Ten aanval!!

(Bette en Delle storten zich op Alex. Ze slaan er op los, bijten in z'n oor en trekken aan z'n neus. Filip vergewist er zich van dat ie onder tafel zit en blijft onbeweeglijk stil)

ALEX: (heeft alle moeite van de wereld om zich los te wringen, haalt vervolgens zwaar uit naar de dames) Gij hebt het hier zeker...!!

DELLE: Gij zijt ne vervelende handtastelijke viespeuk!

ALEX: Nee, dat ben ik niet! Ik ben een gezonde jongen!

BETTE: Gij zijt nog veel erger. Gij zijt ne vrouwenzot!

DELLE: Kom Bette, we zijn hier weg bij zo'n eikel!

(Bette en Delle gaan richting slaapkamer. Als Bette bij de deuropening is gaat ze Alex nog snel een schop onder achterwerk geven en dan samen met Delle af)

ALEX: Maar allé nu...!

(Alex wil een borrel inschenken, maar merkt nu dat Filip roerloos onder de tafel zit. Filip wuift met z'n handje. Alex wuift beleefd terug. Filip wil rechtstaan onder de tafel en stoot daardoor z'n hoofd)

FILIP: 't Was ne schone met acht lange poten! Een manneke nog wel...! (maakt zich nu snel uit de voeten)

SILVIA: (op) Schenk mij ook eens een borrel in, Alex!

ALEX: Zeg dat die vriend van u is die nog wel normaal?

SILVIA: Ne mens maakt z'n eigen niet!

(beiden zetten zich in zetel)

ALEX: Silvia, ge moet eerlijk zijn, zo'n kieke is toch ook maar niks! Gij kunt toch veel knappere venten krijgen!

CHAREL: (komt weer aandraven) Mensen, nu heb ik wat gezien se...!

ALEX: (boos) Charel, maak dat ge weg zijt!

(Charel af. Alex begint Silvia te verleiden door met z'n vingers te strelen. Plots klapt er een muizeval rond z'n vingers)

FILIP: (springt plots lachend tevoorschijn) Ha ha, eindelijk getrappeerd!

ALEX: (woest ad Silvia) Ik ben weg! Dat ze hier stikken met hun Frits! Ze zien mij hier nooit meer! Dat is hier nog erger dan een gekkenhuis!

FILIP: Dat moet gij zeggen!

ALEX: (tijden passeren) En gij zijt nog de grootste...!

FILIP: (roept na) En gij de tweede grootste...!

(Alex boos af)

FILIP: Dat is toch zo, hé Silvia!

SILVIA: Ja, dat is zo! (af met een scheve blik)

FILIP: Wat heb ik nu weeral verkeerd gezegd? (af)

(Rosette komt dronken en met veel moeite met een lege fles in haar hand van bureel. Bette en Delle op. Rosette heeft plots moeite met woorden waarin een 't' voorkomt. Het lijkt of ze steeds spuwt)

ROSETTE: (probeert te zingen) En dat we toffe...

BETTE: (tot Rosette) Wij willen Frits zien!

DELLE: (kordaat) Nu!!

ROSETTE: Maar ge ziet hem toch!

DELLE: Waar datte?

ROSETTE: Daar tegen de muur! (wijst naar foto van Frits)

BETTE: Ge gaat ons toch niet vertellen dat dit de Frits is die wij zoeken...?

ROSETTE: Ja...! Dat is 'm...!! Den echte Frits!

BETTE: Een paard...!

ROSETTE: En wat voor een! Den beste dekhengst van uren in den omtrek! Ene die gas geeft op commando!

DELLE: Moeten wij daar zoveel geld aan uitgeven!

ROSETTE: Ge zijt zot! Alletwee...!

DELLE: Bette, da's uw schuld!

BETTE: Dat ziet ge van hier!

DELLE: Gij hebt voorgesteld om naar hier te komen!

BETTE: En gij hebt dat artikel in de gazet als eerste gelezen!

DELLE: We zullen maar blijven zoals we zijn zeker!

BETTE: En stillekes oud worden gelijk de ouw moederkes! We trappen het hier af!

DELLE: (haar frank valt) Oh...!

BETTE: Wat is er, Delle?

DELLE: Nu moeten we nog gaan slapen bij Nonkel Frans!

BETTE: Waarom?

DELLE: Omdat we ons huis verkocht hebben!

BETTE: Jezus Maria Jozef..., da's waar ook! Kom, we gaan inpakken!

(Rosette is ondertussen in slaap gevallen achter de zetel op de grond met de fles in haar handen. Bette en Delle teleurgesteld af naar slaapkamers. Madeleine en Marie-Claire op met twee valiezen)

MADELEINE: (tot Marie-Claire) Roept gij ons Silvia eens!

(Marie-Claire af naar keuken. Madeleine hoort even het gesnurk van Rosette. Ze speurt de kamer af, vindt niet direct de aanleiding en vermoedt dat dat het gesnurk uit het bureel komt. Ze opent deur van bureel, maar ook daar is niks te bespeuren)

MADELEINE: (ad bureel) Wat ne nest is me dat hier...? (sluit deur)

(Marie-Claire weer op met Silvia)

SILVIA: Dag make!

MADELEINE: Silvia, ik ben nog maar eens teruggekomen, maar ik doe het enkel voor u. En niet voor...

CHAREL: (op en valt midden in het gesprek) Madame, wil ik u eens iets zeggen!

MADELEINE: Doe dat straks maar, Charel! We hebben momenteel andere dingen aan onze kop!

CHAREL: Maar allé nu toch! (zet zich in zetel)

MADELEINE: (ad Silvia) Dit is de laatste kans voor een eventuele hereniging van het gezin! Marie-Claire, gij zijt vanaf nu terug in dienst als secretaresse en Rosette zal terug meid gaan spelen! Waar is de meid, trouwens?

ROSETTE: (komt traag met lege fles tevoorschijn van achter zetel) Piep...!

(men legt haar in zetel. Bette en Delle gekleed in overjas op met elk hun valies)

DELLE: We komen nog ne goeiendag zeggen voor dat we vertrekken!

BETTE: We hebben niet gevonden wat dat we zochten!

DELLE: Doe de groeten aan meneer Romain.

BETTE: En zeg 'm dat het geld op het nachtkastje ligt!

SILVIA: Sorry dames.

DELLE: (tot Silvia) Die vriend van u is wel nen toffe kerel hé!

BETTE: Hoe zijt ge daar aan geraakt?

SILVIA: In Gent op kot.

DELLE: Zaten er nog van dat soort?

SILVIA: Nog duizenden!

BETTE: Kom Delle, we gaan naar Gent!

(Silvia laat Bette en Delle uit en keert weer)

MADELEINE: Wat kwamen die eigenlijk doen?

SILVIA: Zou iemand dat weten?

MADELEINE: Gij Charel...?

CHAREL: (op z'n teen getrapt) Ja, ik weet dat. Maar ik zeg het niet...!

MADELEINE: Dan zwijgt ge maar!

MARIE-CLAIRE: Ze zijn hier precies allemaal goed gezind!

(toevallig merkt Madeleine dat Romain met emmer haver van keuken naar slaapkamer sluipt)

MADELEINE: Hela...!

ROMAIN: (verstopt emmer achter z'n rug en kan niet anders dan in de kamer komen) Wat is hier allemaal gaande?

MADELEINE: Dat moesten wij aan u vragen?

ROMAIN: Waarom?

SILVIA: Wat gaat gij met die emmer haver doen?

ROMAIN: Dat is voor... voor... voor te malen in de keuken voor Frits!

MADELEINE: Maar ge komt van de keuken?

SILVIA: Pa, ons Ma komt terug. Voorgoed! Marie-Claire wordt weer secretaresse en Rosette wordt weer meid! Net zoals vroeger.

FILIP: (op) Silvia, waar zit dat zwart paard van u? Ik zie dat nergens!

MADELEINE: (bedenkt zich, gooit dan buitendeur open in de veronderstelling dat Frits weer in de hall staat, dan opgelucht) Oh, wat een geluk!

SILVIA: Maar waar zit Frits dan eigenlijk?

(alle blikken worden op Romain gericht)

ROMAIN: (plechtig) Mijn vriend Frits heeft een andere slaappleats gekregen in plaats van in die smerige stal!

SILVIA: Waar?

ROMAIN: Deze keer heb ik niet bij hem geslapen, maar.... hij bij mij...!!!

MADELEINE: (erg nieuwsgierig en presenteert haar oor) Waar dat...?

ROMAIN: (opzettelijk te stil en voor iedereen onduidelijk) .....!

MADELEINE: Wat zegt die nu?

ROMAIN: (al wat luider maar nog steeds onduidelijk) .....!

SILVIA: Pa, we verstaan u niet!

ROMAIN: (nu luid en duidelijk) In onze slaapkamer...!!!

MADELEINE: (aan de grond genageld) Toch niet....? (wijst voorzichtig met vinger naar plafond)

(Romain bevestigt voorzichtig. Plots komt er een groot deel van de kalk van het plafond naar beneden)

MADELEINE: (haalt uit naar Romain) Zijt ge nu helemaal zot geworden...???

ROMAIN: Waarom?

CHAREL: Dat probeer ik al een hele tijd aan het verstand te brengen, maar niemand wil naar mij luisteren!

MADELEINE: (stort haar hart uit) Sorry Silvia, dat is echt te veel! Ik kan dat niet meer aan, met de beste wil van de wereld niet!

(Madeleine, Silvia en Marie-Claire gaan er vandoor langs buitendeur. Ze laten de deur open voor Filip)

FILIP: (schudt Romain gemeend en lang de hand) Innige deelneming, meneer! (bij de deur begint hij weer te zingen) Er zit een paard in het bed, ja ja...!

(Romain jaagt Filip buiten)

ROSETTE: (kruipt recht en wandelt naar de buitendeur) Wacht, ik ga mee! (loopt tegen de deurstijl en dan af)

ROMAIN: (bekijkt Charel en dan de foto van Frits) Charel...?

CHAREL: Wat is er, meneer Romain?

ROMAIN: We gaan trouwen!

CHAREL: (verslikt zich) Wij...? Dan ben ik ook weg! (af langs buitendeur)

ROMAIN: Nee, Frits en ik!